

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS DE BELGIQUE

14 juli 2003

SESSION EXTRAORDINAIRE 2003

PROPOSITION DE LOI

**modifiant, en vue d'instaurer
une Commission permanente de recours
des étrangers, la loi du 15 décembre 1980
sur l'accès au territoire, le séjour,
l'établissement et l'éloignement
des étrangers ainsi que le Code judiciaire**

(déposée par Mme Marie Nagy)

SOMMAIRE

1. Résumé	3
2. Développements	4
3. Proposition de loi	9
4. Annexe	13

BELGISCHE KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

14 juillet 2003

BUITENGEWONE ZITTING 2003

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van de wet van 15 december
1980 betreffende de toegang tot het
grondgebied, het verblijf, de vestiging en de
verwijdering van vreemdelingen, alsook tot
wijziging van het Gerechtelijk Wetboek,
teneinde een Vaste Beroepscommissie voor
Vreemdelingen in te stellen**

(ingediend door mevrouw Marie Nagy)

INHOUD

1. Samenvatting	3
2. Toelichting	4
3. Wetsvoorstel	9
4. Bijlage	13

<i>cdH</i>	: <i>Centre démocrate Humaniste</i>
<i>CD&V</i>	: <i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
<i>ECOLO</i>	: <i>Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
<i>FN</i>	: <i>Front National</i>
<i>MR</i>	: <i>Mouvement Réformateur</i>
<i>NVA</i>	: <i>Nieuw - Vlaamse Alliantie</i>
<i>PS</i>	: <i>Parti socialiste</i>
<i>SP.a - SPIRIT</i>	: <i>Socialistische Partij Anders - Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht.</i>
<i>VLAAMS BLOK</i>	: <i>Vlaams Blok</i>
<i>VLD</i>	: <i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>	
<i>DOC 50 0000/000 :</i>	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>	<i>DOC 50 0000/000 :</i>	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>
<i>QRVA :</i>	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>	<i>QRVA :</i>	<i>Questions et Réponses écrites</i>
<i>CRIV :</i>	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (op wit papier, bevat ook de bijlagen)</i>	<i>CRIV :</i>	<i>Compte Rendu Intégral, avec à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (sur papier blanc, avec les annexes)</i>
<i>CRIV :</i>	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>	<i>CRIV :</i>	<i>Version Provisoire du Compte Rendu intégral (sur papier vert)</i>
<i>CRABV :</i>	<i>Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>	<i>CRABV :</i>	<i>Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>
<i>PLEN :</i>	<i>Plenum (witte kaft)</i>	<i>PLEN :</i>	<i>Séance plénière (couverture blanche)</i>
<i>COM :</i>	<i>Commissievergadering (beige kaft)</i>	<i>COM :</i>	<i>Réunion de commission (couverture beige)</i>

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i> <i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i> <i>Bestellingen :</i> <i>Natieplein 2</i> <i>1008 Brussel</i> <i>Tel. : 02/ 549 81 60</i> <i>Fax : 02/549 82 74</i> <i>www.deKamer.be</i> <i>e-mail : publicaties@deKamer.be</i>	<i>Commandes :</i> <i>Place de la Nation 2</i> <i>1008 Bruxelles</i> <i>Tél. : 02/ 549 81 60</i> <i>Fax : 02/549 82 74</i> <i>www.laChambre.be</i> <i>e-mail : publications@laChambre.be</i>
--	---

RÉSUMÉ

En raison du nombre croissant des recours contre des décisions d'autorités administratives rendues dans le cadre de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, le Conseil d'Etat doit faire face à un arriéré important. L'auteur propose donc de créer une juridiction administrative, la Commission permanente de recours des étrangers, qui s'occuperait spécifiquement de ce contentieux, le Conseil d'Etat ne jouant plus qu'un rôle de cassation administrative. La Commission permanente de recours des étrangers serait constituée selon le modèle de la Commission de régularisation.

SAMENVATTING

Almaar meer wordt beroep aangetekend tegen beslissingen die bestuursorganen hebben genomen in het raam van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Daardoor lopen de werkzaamheden van de Raad van State een aanzienlijke vertraging op. De indiener stelt derhalve voor om een administratief rechtscollege op te richten, de Vaste Beroepscommissie voor Vreemdelingen genaamd, dat specifiek dergelijke geschillen zou behandelen; de rol van de Raad van State zou dan beperkt blijven tot het eventueel administratief verbreken van bepaalde beslissingen. De Vaste Beroepscommissie voor Vreemdelingen zou worden opgericht naar het model van de Regularisatiecommissie.

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La présente proposition de loi reprend le texte de la proposition de loi DOC 50 1699/001.

La présente proposition vise essentiellement à instaurer une instance unique de recours en matière de statut administratif des étrangers dans le cadre de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, sans préjudice des recours spécifiques à la procédure d'asile.

Actuellement, des décisions administratives prises sur base de la loi du 15 décembre 1980 peuvent faire l'objet de recours les plus divers (saisine de la commission consultative des étrangers, du Conseil d'Etat, du pouvoir judiciaire siégeant en référé lorsque des droits civils sont en cause ou en chambre du conseil en cas de mesure privative de liberté).

Ce système se caractérise par un éparpillement des compétences ainsi que l'éclosion de jurisprudences parfois contradictoires.

Par ailleurs, il est dorénavant bien établi qu'une part très considérable des ressources du Conseil d'Etat est consacrée aux recours contre des décisions des autorités administratives rendues dans le cadre de la loi du 15 décembre 1980, relatives au statut administratif des étrangers.

L'Office des étrangers a pour mission de gérer la politique de l'immigration en Belgique. Parmi l'ensemble des décisions prises par les administrations de l'Etat fédéral, force est de constater que celles qui proviennent de l'Office des étrangers font l'objet des recours les plus fréquents¹, à telle enseigne que les requêtes

¹ Voir les rapports annuels du Collège des médiateurs fédéraux et du Centre pour l'égalité des chances et la lutte contre le racisme.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Dit wetsvoorstel neemt de tekst over van wetsvoorstel DOC 50 1699/001.

Het hoofddoel van dit wetsvoorstel is de instelling van een enige instantie voor hoger beroep, die zich moet uitspreken over het administratief statuut van de vreemdelingen in het raam van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Die beroepsmogelijkheid zal geen afbreuk doen aan de specifieke beroepsmogelijkheden die in de asielprocedure gangbaar zijn.

Momenteel kunnen de overeenkomstig de wet van 15 december 1980 genomen administratieve beslissingen op verschillende manieren worden aangevochten (voor de Commissie van advies voor vreemdelingen, voor de Raad van State, voor de rechterlijke macht die uitspraak doet in kortgeding wanneer burgerlijke rechten in het gedrang zijn, dan wel voor de raadkamer in het geval van een maatregel die een vrijheidsstraf inhoudt).

Momenteel zijn terzake de bevoegdheden versnipperd en wordt de rechtspraak soms gekenmerkt door tegenstrijdigheden.

Voorts staat inmiddels wel vast dat de Raad van State heel wat middelen dient in te zetten voor beroepsprocedures tegen beslissingen die de bestuursorganen met toepassing van de wet van 15 december 1980 hebben genomen in verband met het administratief statuut van vreemdelingen.

De taak van de Dienst Vreemdelingenzaken bestaat erin het immigratiebeleid in België in goede banen te leiden. Van alle door de federale rijksbesturen genomen beslissingen worden die van de Dienst Vreemdelingenzaken ontegenzeggelijk het vaakst via hoger beroep betwist¹. Dat gaat zelfs zo ver dat de

¹ Zie de jaarverslagen van het College van de Federale Ombudsmannen en van het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding.

relatives aux droits des étrangers constituent près de la moitié du contentieux du Conseil d'Etat².

S'il ne s'agit évidemment pas de mettre en question la nécessité d'une administration qui soit chargée de gérer la politique de l'immigration, encore faut-il qu'une telle administration remplisse correctement son rôle de service public. Or combien de critiques n'entend-on pas au sujet de la lenteur de l'Office des étrangers³, de son opacité, de l'arbitraire de ses décisions⁴ ou du caractère incompréhensible voire inhumain de celles-ci⁵.

Les spécialistes du droit des étrangers sont habitués à rencontrer des citoyens sidérés par les contacts qu'ils ont eus avec l'Office alors qu'ils tentaient d'aider un ami ou un membre de leur famille d'origine étrangère.

Il est certes difficilement évitable qu'une administration dont une partie de la tâche a un caractère répressif marqué⁶ fasse l'objet de critiques fréquentes et soit de nature à susciter des réactions négatives.

² Créé en 1946, le Conseil d'Etat ne comprenait, logiquement, qu'un greffe.

Au cours des années '90 s'est constitué au sein du greffe une section administrative, compétente en toutes matières et une section « étrangers », compétente uniquement pour la politique des étrangers. Il s'agit de la seule matière administrative qui dispose d'une section à part au greffe du Conseil d'Etat.

De même, l'arrêté royal du 9 juillet 2000 a créé une procédure particulière, plus restrictive, pour les recours au Conseil d'Etat au contentieux des étrangers. Prévoir une procédure particulière du fait de l'encombrement de la haute juridiction par un contentieux spécifique pose évidemment question.

³ A titre d'exemple, est-il acceptable d'obliger des étrangers conjoints de Belges mais ne disposant pas de titre de séjour au moment de leur mariage, de retourner dans leur pays pour y chercher à l'ambassade de Belgique un visa qui ne pourra pas leur être refusé, et que pour ce faire ils doivent attendre 6, 12 voire 18 mois ?

⁴ Il est difficile de prétendre que les demandes de régularisation de séjour (sur base de l'article 9 alinéa 3 de la loi du 15 décembre 1980) seraient à l'abri de décisions arbitraires.

⁵ Si rien ne justifie l'humiliation infligée à quiconque, étranger ou non, on s'interroge sur les raisons d'infliger des humiliations administratives à des étrangers qui se verront de toutes façons, tôt ou tard, accorder le séjour en Belgique, qui deviendront ensuite Belges, mais qui, devenus citoyens, garderont le souvenir des vexations dont ils ont été l'objet.

⁶ Délivrance d'ordre de quitter le territoire, refus de séjour, arrêtés ministériels d'expulsion

verzoekschriften met betrekking tot de rechten van vreemdelingen nagenoeg de helft van de betwistingen voor de Raad van State uitmaken².

Vanzelfsprekend is het niet de bedoeling vraagtekens te plaatsen bij de noodzaak van een bestuursorgaan dat ervoor moet zorgen dat het immigratiebeleid vlot zijn beslag krijgt. Wel moet een dergelijke instantie haar rol op het stuk van de openbare dienstverlening naar behoren vervullen. De Dienst Vreemdelingenzaken krijgt echter maar al te vaak het verwijt te traag te werken³, te ondoorzichtig te zijn, dan wel beslissingen te nemen die willekeurig⁴, onbegrijpelijk of zelfs onmenselijk zijn⁵.

De specialisten vreemdelingenrecht worden aangezocht door tal van burgers die geschokt zijn door de wijze waarop zij door de Dienst Vreemdelingenzaken werden behandeld, terwijl zij gewoon een vriend of familielid van buitenlandse herkomst wilden helpen.

Een bestuur met een deels expliciet repressieve opdracht⁶ krijgt echter haast onvermijdelijk veel kritiek te verwerken en staat makkelijk bloot aan negatieve reacties.

² De Raad van State werd in 1946 opgericht en bestond logischerwijs maar uit één griffie.

In de loop van de jaren '90 werd binnen de griffie een afdeling administratie opgericht, die voor alle aangelegenheden bevoegd is, alsook een afdeling "vreemdelingenzaken" die enkel bevoegd is voor betwistingen inzake het vreemdelingenbeleid. Het gaat hier om de enige bestuursaangelegenheid waarvoor binnen de griffie van de Raad van State een afzonderlijke afdeling bestaat.

Voorts werd bij het koninklijk besluit van 9 juli 2000 een bijzondere, strengere procedure ingesteld met betrekking tot vorderingen voor de Raad van State inzake het "vreemdelingencontentieux". Uiteraard rijzen er vragen omtrent de instelling van een bijzondere procedure, gewoon omdat het Hoge Rechtscollege een specifiek soort van geschillen niet tijdig kan verwerken.

³ Bij wijze van voorbeeld kan men zich afvragen of het door de beugel kan dat uit het buitenland afkomstige levenspartners van Belgen die op het ogenblik van hun huwelijk geen verblijfsvergunning hebben, worden verplicht om naar hun land van herkomst terug te reizen om daar op de Belgische ambassade een visum af te halen dat hen *sowieso* niet kan worden geweigerd – temeer daar zij er soms 6, 12 of zelfs 18 maanden op moeten wachten.

⁴ Niets garandeert dat de beslissingen in verband met aanvragen tot regularisatie van een verblijf (op grond van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980) van willekeur gevrijwaard blijven.

⁵ Vernederingen tegenover om het even wie – vreemdeling of niet – zijn onaanvaardbaar. Het is dan ook de vraag waarom vreemdelingen administratieve vernederingen moeten doorstaan, terwijl zij vroeg of laat hoe dan ook tot een verblijf in België zullen worden toegelaten en vervolgens ook Belg zullen worden, maar ondanks dat burgerschap nooit de doorstane plagerijen zullen vergeten.

⁶ De afgifte van bevelschriften om het grondgebied te verlaten, de weigering van verblijfsvergunningen, ministeriële uitzettingsbesluiten enzovoort.

Il est cependant intéressant de relever que d'autres administrations répressives ne font pas l'objet d'autant de critiques, qu'il s'agisse de la police fédérale, de la justice ou du fisc.

Tant l'encombrement de la plus haute juridiction administrative (le Conseil d'Etat) que le discrédit jeté sur une administration dont nul ne peut sérieusement contester l'utilité sont à proscrire dans un Etat de droit.

Or, il existe une autre approche de la gestion de l'immigration.

La Belgique peut par exemple se targuer d'avoir réalisé entre décembre 1999 et décembre 2001, une opération de régularisation des étrangers selon une procédure exemplaire.

Au contraire des méthodes utilisées dans les procédures de régularisation organisées dans d'autres pays européens, la Belgique a créé *ex nihilo*, en l'espace de quelques semaines, une administration et une structure *ad hoc* de type juridictionnel qui ont pu traiter en moins de deux ans, sur la base de la loi du 22 décembre 1999, pas moins de trente-six mille demandes de régularisation concernant plus de cinquante mille personnes.

Des critiques ont certes été formulées quant à la lenteur de cette procédure de régularisation.

Pour relativiser cette critique, il convient d'abord de rappeler qu'avant l'opération ponctuelle de 2000-2001, le nombre annuel de demandes traitées par l'Office des étrangers sur base de l'article 9, alinéa 3, de la loi du 15 décembre 1980, dépassait à peine le millier. Avec l'opération ponctuelle de 2000-2001, c'est une moyenne de 18.000 demandes de régularisations par an qui auront été traitées, et ce avec des garanties individuelles notablement accrues.

Il s'agissait en effet d'une nouvelle administration chargée de gérer au cas par cas un nombre très important de dossiers individuels tout en garantissant un traitement quasi-juridictionnel des demandes (droits de la défense, audition de la personne, droit de compléter son dossier, etc.)

Quelques chiffres concernant la Commission de régularisation sont éloquentes.

Een interessante vaststelling is echter wel dat andere repressieve bestuursinstanties, zoals de federale politie, het Gerecht of de belastingdiensten, minder kritiek uitlokken.

Een rechtsstaat moet kost was kost voorkomen dat zijn hoogste administratieve rechtscollege (de Raad van State) met werkoverlast kampt en dat het imago wordt besmeurd van een overheidsdienst waarvan niemand met reden het nut in twijfel kan trekken.

Er bestaat nochtans een andere manier om het immigratievraagstuk aan te pakken.

Zo mag België trots zijn op de regularisatiecampagne voor vreemdelingen die het, tussen december 1999 en december 2001, via een voorbeeldige procedure tot een goed einde heeft gebracht.

In tegenstelling tot andere Europese landen waar ook regularisatiecampagnes werden toegepast, zij het volgens andere procedures, heeft België in een tijdspanne van enkele weken *ex nihilo* een *ad hoc*-administratie en een *ad hoc*-bestuur van jurisdictionele inslag uitgebouwd die, op grond van de wet van 22 december 1999, nog geen twee jaar nodig hebben gehad om niet minder dan 36.000 regularisatieaanvragen met betrekking tot ruim 50.000 vreemdelingen te verwerken.

Uiteraard is kritiek gerezen op de trage afwikkeling van die regularisatiecampagne.

Om die kritiek te relativiseren, dient er in eerste instantie aan herinnerd te worden dat vóór de gerichte actie van 2000-2001 de Dienst Vreemdelingenzaken per jaar nauwelijks meer dan duizend aanvragen behandelde op grond van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980. Met de gerichte actie van 2000-2001 werden jaarlijks gemiddeld 18.000 regularisatieaanvragen behandeld, met aanzienlijk betere individuele garanties.

Het ging immers om een nieuwe administratie die ermee belast was heel veel individuele dossiers geval per geval te beheren en daarbij een nagenoeg rechterlijke behandeling van de aanvragen te waarborgen (rechten van de verdediging, verhoor van de persoon, recht om het dossier aan te vullen enzovoort).

Enkele cijfers in verband met de Commissie voor regularisatie zijn veelzeggend.

Le taux d'absentéisme pour maladie du personnel administratif de la Commission (greffe et chambres) s'est révélé nettement inférieur au taux moyen des administrations en général⁷.

Le rythme des audiences a été élevé (on a compté près de 200 audiences pendant les mois de juillet et d'août 2001, soit pendant les vacances judiciaires, alors que les chambres étaient composées notamment de magistrats et d'avocats).

Enfin, la composition des chambres de la commission (magistrat-président + un avocat + un membre d'une ONG) a permis un travail de qualité, fait à la fois de pragmatisme et de respect des procédures.

Dans une matière dont les organes d'application sont souvent sujets à critique, le bon fonctionnement de la Commission de régularisation doit conduire à pérenniser sa structure et à lui attribuer des compétences nouvelles.

La présente proposition tend dès lors à la pérenniser en la transformant en Commission permanente de recours des étrangers.

Il lui sera attribué des compétences juridictionnelles, de façon à ce que la jurisprudence qu'elle dégagera ait un effet en amont (valant ligne de conduite à l'égard de l'Office des étrangers) mais aussi en aval (fort dégorgement du Conseil d'Etat dont le rôle se limitera à la cassation administrative)⁸.

Le rôle actuellement dévolu par la loi du 15 décembre 1980 à la Commission consultative des étrangers est repris par la Commission permanente de recours des étrangers.

Par ailleurs, tant les praticiens que le Conseil d'Etat sont amenés à dénoncer la lenteur de certaines décisions voire l'absence de décision de l'Office des étrangers.

Het ziekteverlet van het administratief personeel van de Commissie (griffie en kamers) ligt veel lager dan het gemiddelde van de besturen in het algemeen⁷.

Er waren veel zittingen: er zijn bijna 200 zittingen geweest in juli en augustus 2001, dat wil zeggen tijdens de gerechtelijke vakantie, terwijl de kamers onder meer uit magistraten en advocaten waren samengesteld.

Ten slotte kon dankzij de samenstelling van de kamers van de Commissie (magistraat-voorzitter + één advocaat + één lid van een ngo) kwalitatief hoogstaand werk worden geleverd, gekenmerkt door pragmatisme en inachtneming van de procedures.

In een aangelegenheid waarvan de uitvoerende organen vaak worden bekritiseerd, moet de goede werking van de Commissie voor regularisatie leiden tot de instandhouding van haar structuur en de toekenning van nieuwe bevoegdheden.

Dit wetsvoorstel beoogt het bestaan van de Commissie te verzekeren door ze om te vormen tot een Vaste Beroepscommissie voor Vreemdelingen.

Ze zou rechtsbevoegdheden hebben zodat haar rechtspraak uitwerking krijgt op een hoger niveau (waarbij ze geldt als gedragslijn voor de Dienst Vreemdelingenzaken) maar ook op een lager niveau (door een forse vermindering van de werklast van de Raad van State, die een rol krijgt die beperkt wordt tot de administratieve vernietiging)⁸.

De Vaste Beroepscommissie voor Vreemdelingen zou de rol overnemen die de wet van 15 december 1980 verleent aan de Commissie van advies voor vreemdelingen.

Voorts stellen zowel de praktijkmensen als de Raad van State het feit aan de kaak dat de Dienst Vreemdelingenzaken heel veel tijd nodig heeft om sommige beslissingen te nemen of zelfs geen beslissing neemt.

⁷ Propos du chef de cabinet du ministre de l'Intérieur lors d'une rencontre avec l'assemblée générale des membres des chambres de la commission de régularisation en juin 2001.

⁸ En ce sens, voir les déclarations du Conseil d'Etat lui-même: « *De enige oplossing is, volgens eerste voorzitter Deroover, de vreemdelingenwetgeving aanpassen, waarbij de Raad van State enkel een controle uitoefent of de wetsbepalingen en procedures zijn nageleefd (cassatieberoep). De Raad zou niet meer over de grond van de zaak oordelen* » (De Standaard, 12 november 2001, « Raad van State overstelpt door dossiers asielzoekers »).

⁷ Aldus de kabinetschef van de minister van Binnenlandse Zaken ter gelegenheid van een ontmoeting met de algemene vergadering van de leden van de kamers van de Commissie voor regularisatie in juni 2001.

⁸ Zie in dat opzicht de verklaringen van de Raad van State zelf: « *De enige oplossing is, volgens eerste voorzitter Deroover, de vreemdelingenwetgeving aanpassen, waarbij de Raad van State enkel een controle uitoefent of de wetsbepalingen en procedures zijn nageleefd (cassatieberoep). De Raad zou niet meer over de grond van de zaak oordelen.* » (De Standaard, 12 november 2001, De Raad van State overstelpt door dossiers asielzoekers).

Il est évidemment inacceptable que des décisions d'une importance capitale pour la vie d'individus ne soient prises qu'au terme de nombreux mois d'attente, parfois même d'années.

La présente proposition de loi vise à instaurer un processus qui permette au demandeur, de façon souple, de contraindre l'Office des étrangers à prendre une décision ou de considérer son silence comme un refus contre lequel un recours pourra être introduit devant la Commission.

Enfin, l'instauration d'un droit reste théorique s'il ne peut être défendu efficacement. Instaurer un recours devant une juridiction administrative n'est que formel si les demandeurs, souvent démunis et peu formés aux arcanes d'une loi technique et complexe ne peuvent utilement former le recours et se défendre devant la Commission.

La présente proposition prévoit dès lors également, par le biais d'une modification du Code judiciaire, l'accès à l'aide juridique pour les demandeurs qui ne résident pas sur le territoire⁹.

Marie NAGY (ECOLO)

Het is uiteraard onaanvaardbaar dat voor het leven van individuen uiterst belangrijke beslissingen pas na een wachttijd van verschillende maanden of zelfs jaren worden genomen.

Dit wetsvoorstel beoogt een procedure in te stellen die het de aanvrager mogelijk maakt om op een soepele wijze de Dienst Vreemdelingenzaken te verplichten een beslissing te nemen of zijn stilzwijgen te beschouwen als een weigering waartegen beroep kan worden ingesteld bij de Commissie.

De instelling van een recht blijft echter theoretisch indien het niet doeltreffend kan worden verdedigd. Een beroep instellen voor een administratief rechtscollege is slechts formeel indien de aanvragers, die vaak onbemiddeld zijn en geen zicht hebben op de subtiliteiten van een technische en complexe wetgeving, het beroep niet op nuttige wijze kunnen instellen en zich niet voor de Commissie kunnen verdedigen.

Derhalve voorziet dit wetsvoorstel er met een wijziging van het Gerechtelijk Wetboek tevens in dat de aanvragers die niet op het Belgisch grondgebied verblijven toegang kunnen hebben tot de rechtsbijstand⁹.

⁹ On vise ici en particulier les demandeurs de visa depuis les postes diplomatiques à l'étranger.

⁹ Hier worden in het bijzonder de visumaanvragers vanuit de buitenlandse diplomatieke posten beoogd.

PROPOSITION DE LOI**Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 77 de la Constitution.

Art. 2

Les articles 32 à 39 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement des étrangers sont abrogés.

Art. 3

Dans les articles 3, 7, 20, 23, 45, 56, 68 et 78 de la même loi, les mots « Commission consultative des étrangers » sont chaque fois remplacés par les mots « Commission permanente de recours des étrangers ».

Art. 4

A l'article 44, alinéa 1er, de la même loi, modifié par l'arrêté royal du 13 juillet 1992 et par la loi du 15 juillet 1996, le liminaire est remplacé comme suit :

« Peuvent donner lieu à un recours devant la Commission permanente de recours des étrangers visée à l'article 63bis : »

Art. 5

L'article 63 de la même loi, modifié par les lois des 14 juillet 1987, 18 juillet 1991, 6 mai 1993 et 18 mars 2003, est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 63. § 1er. Il est institué une juridiction de recours dénommée Commission permanente de recours des étrangers.

La Commission permanente de recours des étrangers comprend des chambres composées chacune d'un magistrat, effectif, émérite ou honoraire ou encore d'un membre ou d'un ancien membre d'une juridiction administrative, d'un avocat et d'un représentant d'une organisation non gouvernementale reconnue exerçant ses activités dans le domaine des droits de l'homme.

WETSVOORSTEL**Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

De artikelen 32 tot 39 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, worden opgeheven.

Art. 3

In de artikelen 3, 7, 20, 23, 45, 56, 68 en 78 van dezelfde wet worden de woorden «Commissie van advies voor vreemdelingen» telkens vervangen door de woorden «Vaste Beroepscommissie voor Vreemdelingen».

Art. 4

De inleidende zin van artikel 44, eerste lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 13 juli 1992 en bij de wet van 15 juli 1996, wordt vervangen als volgt:

«Kunnen aanleiding geven tot beroep voor de in artikel 63bis bedoelde Vaste Beroepscommissie voor Vreemdelingen:»

Art. 5

Artikel 63 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 14 juli 1987, 18 juli 1991, 6 mei 1993 en 18 maart 2003 wordt vervangen als volgt:

«Art. 63. § 1. Er wordt een Vaste Beroepscommissie voor Vreemdelingen ingesteld.

De Vaste Beroepscommissie voor Vreemdelingen omvat kamers die elk bestaan uit een magistrat in werkelijke dienst, emeritus of eremagistraat, ofwel een lid of voormalig lid van een administratief rechtscollege, alsmede uit een advocaat en een vertegenwoordiger van een erkende niet-gouvernementele organisatie die opkomt voor de mensenrechten.

§ 2. Il est institué un auditorat près la Commission permanente de recours des étrangers. L'auditorat rédige un rapport sur chaque affaire. A cette fin, il correspond directement avec toutes les autorités et peut leur demander, ainsi qu'au demandeur, tous renseignements et documents utiles.

Le rapport est notifié au demandeur au moins quinze jours avant l'audience.

§ 3. La procédure devant la Commission est orale. Elle a lieu en français ou en néerlandais au choix de l'étranger comparant. Si celui-ci ne comprend aucune de ces langues, le président lui propose de recourir aux services d'un interprète qui prêtera serment dans les termes suivants : « Je jure de traduire fidèlement les discours à transmettre entre ceux qui parlent des langues différents ».

La Commission peut entendre des témoins qui prêteront serment dans les termes suivants : « Je jure en honneur et conscience de dire toute la vérité, rien que la vérité ».

Les audiences sont publiques sauf si l'étranger demande le huis clos.

Les décisions de la Commission sont motivées. Elles sont notifiées aux intéressés, qui en reçoivent une copie, par le bourgmestre de la commune où séjourne l'étranger ou par son délégué ; elles peuvent l'être aussi par un officier de police judiciaire, en ce compris l'officier de police judiciaire dont la compétence est limitée, par un sous-officier de la gendarmerie, par un agent de l'Office des étrangers ou par un agent de l'Administration des douanes et accises. Si l'étranger ne séjourne pas sur le territoire du Royaume, cette notification peut être effectuée à l'intervention de l'autorité diplomatique ou consulaire belge à l'étranger.

La décision de la Commission permanente de recours des étrangers se substitue à la décision attaquée.

La Commission permanente de recours des étrangers peut décider de mesures urgentes et provisoires.

Le greffier d'audience interroge le demandeur quant à sa volonté de voir la décision publiée de manière anonyme et le cas échéant expurgée des éléments factuels qui permettraient de l'identifier. ».

§ 2. Er wordt bij de Vaste beroepscommissie voor de vreemdelingen een auditoraat ingesteld. Het auditoraat stelt over elke zaak een verslag op. Met dat doel voert het rechtstreekse briefwisseling met alle overheden, en kan het die overheden alsook de verzoeker vragen alle dienstige inlichtingen en documenten te verstrekken.

Het verslag wordt ten minste vijftien dagen voor de zitting aan de verzoeker betekend.

§ 3. De rechtspleging voor de Commissie verloopt mondeling. Zij geschiedt in het Nederlands of in het Frans, naar keuze van de verschijnende vreemdeling. Indien de betrokkene geen van die talen begrijpt stelt de voorzitter hem voor een beroep te doen op een tolk, die de volgende eed aflegt: «Ik zweer getrouwelijk de gezegden te vertolken welke aan personen die verschillende talen spreken, moeten worden overgezegd.».

De Commissie kan getuigen horen die de volgende eed afleggen: «Ik zweer in eer en geweten dat ik de gehele waarheid en niets dan de waarheid zal zeggen.».

De zittingen zijn openbaar, tenzij de vreemdeling om een zitting met gesloten deuren verzoekt.

De beslissingen van de Commissie worden met redenen omkleed. Zij worden ter kennis gebracht van de betrokkenen die er een afschrift van ontvangen, door de burgemeester van de gemeente waar de vreemdeling zich bevindt of door diens gemachtigde; zij kunnen ook ter kennis worden gebracht door een officier van gerechtelijke politie, met inbegrip van de officier van gerechtelijke politie met beperkte bevoegdheid, door een onderofficier van de rijkswacht, door een ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken of door een ambtenaar van de Administratie der douanes en accijnzen. Indien de vreemdeling zich niet op het grondgebied van het Rijk bevindt, mag deze kennisgeving gedaan worden met de medewerking van de Belgische diplomatieke of consulaire overheid in het buitenland.

De beslissing van de Vaste Beroepscommissie voor Vreemdelingen komt in de plaats van de bestreden beslissing.

De Vaste Beroepscommissie voor Vreemdelingen kan over dringende en voorlopige maatregelen beslissen.

De griffier van de zitting vraagt aan de aanvrager of hij de beslissing op anonieme wijze wenst gepubliceerd te zien, zo nodig zonder de feitelijke gegevens die hem identificeerbaar zouden kunnen maken.».

Art. 6

Un article 63-1, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi :

« Art. 63-1. — À l'exception des décisions prises en application du chapitre II du titre II et des décisions contre lesquelles un recours est organisé par les articles 63-2 à 63-5, toutes les décisions prises en application de la présente loi qui ont trait à la situation personnelle d'un étranger, peuvent faire l'objet d'un recours devant la Commission permanente de recours des étrangers.

Les recours sont introduits par courriers recommandés à la poste dans un délai de quinze jours à dater de la notification de la décision attaquée.

Ils sont motivés et signés par le demandeur ou un avocat.

Pendant la durée du traitement du recours, aucune mesure d'éloignement du territoire ne peut être exécutée et aucune mesure de cette nature ne peut être prise à l'égard de l'étranger en raison des faits qui ont motivé la décision contre laquelle le recours est introduit.

Art. 7

Un article 63-1*bis*, rédigé comme suit, et inséré dans la même loi :

« Art. 63-1*bis*. — Lorsqu'une autorité administrative compétente pour prendre une décision visée à l'article 63-1, alinéa 1er, n'a pas notifié de décision définitive à l'expiration d'un délai de deux mois prenant cours à la mise en demeure de statuer qui est lui notifiée par l'intéressé, le silence de cette autorité est réputé constituer une décision de rejet susceptible de recours devant la Commission permanente de recours des étrangers. ».

Art. 8

A l'article 69 de la même loi, modifié par l'arrêté royal du 13 juillet 1992 et par la loi du 10 juillet 1996, l'alinéa 1er est remplacé par la disposition suivante :

Art. 6

In dezelfde wet wordt een artikel 63-1 ingevoegd, luidende:

«Art. 63-1. — Met uitzondering van de beslissingen die zijn getroffen met toepassing van hoofdstuk II van titel II en de beslissingen waartegen beroep is ingesteld op grond van de artikelen 63-2 tot 63-5, kan tegen alle beslissingen die met toepassing van deze wet worden genomen en die betrekking hebben op de persoonlijke toestand van de vreemdeling, beroep worden ingesteld bij de Vaste Beroepscommissie voor Vreemdelingen.

Het beroep wordt ingediend bij een ter post aangetekend schrijven binnen een termijn van veertien dagen vanaf de datum van de kennisgeving van de bestreden beslissing.

Het wordt met redenen omkleed en ondertekend door de aanvrager of een advocaat.

Tijdens de duur van de behandeling van het beroep mag geen enkele maatregel tot verwijdering van het grondgebied worden uitgevoerd en mag ten aanzien van de vreemdeling geen enkele maatregel van die aard worden getroffen wegens de feiten die ten grondslag liggen aan de beslissing waartegen beroep is ingesteld.».

Art. 7

In dezelfde wet wordt een artikel 63-1*bis* ingevoegd, luidende:

«Art. 63-1*bis*. — Als een administratieve instantie die bevoegd is om een in artikel 63-1, eerste lid, bedoelde beslissing te nemen, na afloop van een termijn van twee maanden die ingaat op de door de betrokkene aan die instantie betekende aanmaning om een uitspraak te doen, geen kennisgeving van een definitieve beslissing bezorgt, wordt het stilzwijgen van die instantie geacht een weigering te zijn waartegen bij de Vaste Beroepscommissie voor Vreemdelingen beroep kan worden ingesteld.».

Art. 8

In artikel 69 van dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 13 juli 1992 en bij de wet van 10 juli 1996, wordt het eerste lid vervangen door de volgende bepaling:

« Un recours en annulation, régi par l'article 14, § 2, des lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973, peut être introduit contre une décision de la Commission permanente de recours des étrangers. ».

Art. 9

A l'article 74 de la même loi, modifié par l'arrêté royal du 13 juillet 1992 et par la loi du 10 juillet 1996, sont apportées les modifications suivantes :

A) à l'alinéa 1er, les mots «chambre du conseil du lieu de la résidence de l'étranger dans le Royaume ou du lieu où il a été trouvé » sont remplacés par les mots « Commission permanente de recours des étrangers » ;

B) à l'alinéa 2, les mots « la chambre du conseil » sont remplacés par les mots « Commission permanente de recours des étrangers ».

Art. 10

Les articles 65, 66, 67, 71, 72 et 73 de la même loi sont abrogés

Art. 11

A l'article 508/9 du Code judiciaire, inséré par la loi du 23 novembre 1998, il est inséré un § 1er bis, rédigé comme suit :

« § 1er bis. Le bureau désigne un avocat aux étrangers demandeurs qui ne sont pas sur le territoire.

La demande d'aide juridique peut être formulée par un tiers intéressé ou par fax, courrier ou par voie électronique par le demandeur lui-même.

Dans ce cas, la décision attaquée ou à défaut de décision ou de notification de celle-ci, les coordonnées de la demande sont jointes à la demande d'une aide juridique de deuxième ligne. ».

9 juin 2003

Marie NAGY (ECOLO)

«Beroep tot nietigverklaring, zoals geregeld bij artikel 14, § 2, van de op 12 januari 1973 gecoördineerde wetten op de Raad van State, kan worden ingesteld tegen een beslissing van de Vaste Beroepscommissie voor Vreemdelingen.».

Art. 9

In artikel 74 van dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 13 juli 1992 en bij de wet van 10 juli 1996, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A) in het eerste lid worden de woorden «de raadkamer adieren van de verblijfplaats van de vreemdeling in het Rijk of van de plaats waar hij werd aange troffen» vervangen door de woorden «Vaste Beroepscommissie voor Vreemdelingen»;

B) in het tweede lid worden de woorden «de raadkamer» vervangen door de woorden «Vaste Beroepscommissie voor Vreemdelingen».

Art. 10

De artikelen 65, 66, 67, 71, 72 en 73 van dezelfde wet worden opgeheven.

Art. 11

In artikel 508/9 van het Gerechtelijk Wetboek, ingevoegd bij de wet van 23 november 1998, wordt een § 1 bis ingevoegd, luidende:

«§ 1 bis. Voor de buitenlandse aanvragers die zich niet op het grondgebied bevinden, wijst het bureau een advocaat aan.

De vraag om juridische bijstand mag worden geformuleerd door een belanghebbende derde, dan wel per fax, per brief of via elektronische weg door de aanvrager zelf.

In dit geval wordt de bestreden beslissing of, bij ontstentenis van een beslissing of kennisgeving daarvan, de gegevens van de aanvraag bij de aanvraag om juridische tweedelijnsbijstand gevoegd.».

9 juni 2003

ANNEXE

BIJLAGE

TEXTE DE BASE

Loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

Chapitre 2. Accès au territoire et court séjour

Art. 3

Sauf dérogations prévues par un traité international ou par la loi, peut être refoulé par les autorités chargées du contrôle aux frontières, l'étranger qui se trouve dans un des cas suivants:

1° s'il est appréhendé dans la zone de transit aéroportuaire sans être porteur des documents requis par l'article 2;

2° s'il tente de pénétrer dans le Royaume sans être porteur des documents requis par l'article 2;

3° s'il ne peut pas présenter, le cas échéant, les documents justifiant l'objet et les conditions du séjour envisagé;

4° s'il ne dispose pas des moyens de subsistance suffisants, tant pour la durée du séjour envisagé que pour le retour dans le pays de provenance ou le transit vers un État tiers dans lequel son admission est garantie, et n'est pas en mesure d'acquérir légalement ces moyens;

5° s'il est signalé aux fins de non-admission dans les États parties à la Convention d'application de l'Accord de Schengen, signée le 19 juin 1990, soit pour le motif que sa présence constitue un danger pour l'ordre public ou la sécurité nationale, soit pour le motif qu'il a fait l'objet d'une mesure d'éloignement non rapportée ni suspendue, comportant une interdiction d'entrée, fondée sur le non-respect des réglementations nationales relatives à l'entrée ou au séjour des étrangers;

6° s'il est considéré par le ministre, après avis conforme de la Commission consultative des étrangers, comme pouvant compromettre les relations internationales de la Belgique ou d'un État partie à une convention internationale relative au franchissement des frontières extérieures, liant la Belgique;

TEXTE DE BASE ADAPTÉ À LA PROPOSITION

Loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

Chapitre 2. Accès au territoire et court séjour

Art. 3

Sauf dérogations prévues par un traité international ou par la loi, peut être refoulé par les autorités chargées du contrôle aux frontières, l'étranger qui se trouve dans un des cas suivants:

1° s'il est appréhendé dans la zone de transit aéroportuaire sans être porteur des documents requis par l'article 2;

2° s'il tente de pénétrer dans le Royaume sans être porteur des documents requis par l'article 2;

3° s'il ne peut pas présenter, le cas échéant, les documents justifiant l'objet et les conditions du séjour envisagé;

4° s'il ne dispose pas des moyens de subsistance suffisants, tant pour la durée du séjour envisagé que pour le retour dans le pays de provenance ou le transit vers un État tiers dans lequel son admission est garantie, et n'est pas en mesure d'acquérir légalement ces moyens;

5° s'il est signalé aux fins de non-admission dans les États parties à la Convention d'application de l'Accord de Schengen, signée le 19 juin 1990, soit pour le motif que sa présence constitue un danger pour l'ordre public ou la sécurité nationale, soit pour le motif qu'il a fait l'objet d'une mesure d'éloignement non rapportée ni suspendue, comportant une interdiction d'entrée, fondée sur le non-respect des réglementations nationales relatives à l'entrée ou au séjour des étrangers;

6° s'il est considéré par le Ministre, après avis conforme de la *Commission permanente de recours des étrangers*¹, comme pouvant compromettre les relations internationales de la Belgique ou d'un État partie à une convention internationale relative au franchissement des frontières extérieures, liant la Belgique;

¹ Art. 3

BASISTEKST

Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen**Hoofdstuk 2. Toegang tot het grondgebied en kort verblijf****Art. 3**

Behoudens de in een internationaal verdrag of in de wet bepaalde afwijkingen, kan door de met de grenscontrole belaste overheden worden teruggedreven, de vreemdeling die zich in een van de volgende gevallen bevindt:

1° wanneer hij aangetroffen wordt in de luchthaventransitzone zonder in het bezit te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

2° wanneer hij het Rijk poogt binnen te komen zonder in het bezit te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

3° wanneer hij, zo nodig, geen documenten kan overleggen ter staving van het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden;

4° wanneer hij niet over voldoende middelen van bestaan beschikt, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van oorsprong of voor de doorreis naar een derde Staat waar zijn toelating is gewaarborgd, en hij niet in staat is die middelen wettelijk te verwerven;

5° wanneer hij *ter fine* van weigering van toegang signaleerd staat in de Staten die partij zijn bij de Uitvoeringsovereenkomst van het Akkoord van Schengen, ondertekend op 19 juni 1990, hetzij omdat zijn aanwezigheid een gevaar uitmaakt voor de openbare orde of de nationale veiligheid, hetzij omdat hij het voorwerp heeft uitgemaakt van een verwijderingsmaatregel die noch ingetrokken noch opgeschort werd, die een verbod van toegang behelst wegens overtreding van de nationale bepalingen inzake de binnenkomst of het verblijf van de vreemdelingen;

6° wanneer hij door de minister, op eensluidend advies van de Commissie van advies voor vreemdelingen, geacht wordt de internationale betrekkingen van België of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, te kunnen schaden;

BASISTEKST AANGEPAST AAN HET VOORSTEL

Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen**Hoofdstuk 2. Toegang tot het grondgebied en kort verblijf****Art. 3**

Behoudens de in een internationaal verdrag of in de wet bepaalde afwijkingen, kan door de met de grenscontrole belaste overheden worden teruggedreven, de vreemdeling die zich in een van de volgende gevallen bevindt:

1° wanneer hij aangetroffen wordt in de luchthaventransitzone zonder in het bezit te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

2° wanneer hij het Rijk poogt binnen te komen zonder in het bezit te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

3° wanneer hij, zo nodig, geen documenten kan overleggen ter staving van het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden;

4° wanneer hij niet over voldoende middelen van bestaan beschikt, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van oorsprong of voor de doorreis naar een derde Staat waar zijn toelating is gewaarborgd, en hij niet in staat is die middelen wettelijk te verwerven;

5° wanneer hij *ter fine* van weigering van toegang signaleerd staat in de Staten die partij zijn bij de Uitvoeringsovereenkomst van het Akkoord van Schengen, ondertekend op 19 juni 1990, hetzij omdat zijn aanwezigheid een gevaar uitmaakt voor de openbare orde of de nationale veiligheid, hetzij omdat hij het voorwerp heeft uitgemaakt van een verwijderingsmaatregel die noch ingetrokken noch opgeschort werd, die een verbod van toegang behelst wegens overtreding van de nationale bepalingen inzake de binnenkomst of het verblijf van de vreemdelingen;

6° wanneer hij door de Minister, op eensluidend advies van de *Vaste Beroepscommissie voor Vreemdelingen*¹, geacht wordt de internationale betrekkingen van België of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, te kunnen schaden;

¹ Art. 3

7° s'il est considéré par le ministre ou son délégué comme pouvant compromettre la tranquillité publique, l'ordre public ou la sécurité nationale;

8° s'il a été renvoyé ou expulsé du Royaume depuis moins de dix ans, lorsque la mesure n'a pas été suspendue ou rapportée.

Lorsque l'étranger à refouler est porteur d'un visa valable, les autorités chargées du contrôle des frontières soumettent le cas pour décision au Ministre ou à son délégué. Si l'accès au territoire est refusé, elles annulent le visa et refoulent l'étranger.

Art. 7

Sans préjudice des dispositions plus favorables contenues dans un traité international, le ministre ou son délégué peut donner l'ordre de quitter le territoire avant une date déterminée, à l'étranger qui n'est ni autorisé ni admis à séjourner plus de trois mois ou à s'établir dans le Royaume:

1° s'il demeure dans le Royaume sans être porteur des documents requis par l'article 2;

2° s'il demeure dans le Royaume au-delà du délai fixé conformément à l'article 6, ou ne peut apporter la preuve que ce délai n'est pas dépassé;

3° si, par son comportement, il est considéré comme pouvant compromettre l'ordre public ou la sécurité nationale;

4° s'il est considéré par le ministre, après avis conforme de la Commission consultative des étrangers, comme pouvant compromettre les relations internationales de la Belgique ou d'un État partie à une convention internationale relative au franchissement des frontières extérieures, liant la Belgique;

5° s'il est signalé aux fins de non-admission conformément à l'article 3, 5°;

6° s'il ne dispose pas de moyens de subsistance suffisants, tant pour la durée du séjour envisagé que pour le retour dans le pays de provenance ou le transit vers un État tiers dans lequel son admission est garantie, et n'est pas en mesure d'acquérir légalement ces moyens;

7° s'il est considéré par le Ministre ou son délégué comme pouvant compromettre la tranquillité publique, l'ordre public ou la sécurité nationale;

8° s'il a été renvoyé ou expulsé du Royaume depuis moins de dix ans, lorsque la mesure n'a pas été suspendue ou rapportée.

Lorsque l'étranger à refouler est porteur d'un visa valable, les autorités chargées du contrôle des frontières soumettent le cas pour décision au Ministre ou à son délégué. Si l'accès au territoire est refusé, elles annulent le visa et refoulent l'étranger.

Art. 7

Sans préjudice des dispositions plus favorables contenues dans un traité international, le Ministre ou son délégué peut donner l'ordre de quitter le territoire avant une date déterminée, à l'étranger qui n'est ni autorisé ni admis à séjourner plus de trois mois ou à s'établir dans le Royaume:

1° s'il demeure dans le Royaume sans être porteur des documents requis par l'article 2;

2° s'il demeure dans le Royaume au-delà du délai fixé conformément à l'article 6, ou ne peut apporter la preuve que ce délai n'est pas dépassé;

3° si, par son comportement, il est considéré comme pouvant compromettre l'ordre public ou la sécurité nationale;

4° s'il est considéré par le Ministre, après avis conforme de la *Commission permanente de recours des étrangers*², comme pouvant compromettre les relations internationales de la Belgique ou d'un État partie à une convention internationale relative au franchissement des frontières extérieures, liant la Belgique;

5° s'il est signalé aux fins de non-admission conformément à l'article 3, 5°;

6° s'il ne dispose pas de moyens de subsistance suffisants, tant pour la durée du séjour envisagé que pour le retour dans le pays de provenance ou le transit vers un État tiers dans lequel son admission est garantie, et n'est pas en mesure d'acquérir légalement ces moyens;

² Art. 3

7° wanneer hij door de minister of diens gemachtigde geacht wordt de openbare rust, de openbare orde of de veiligheid van het land te kunnen schaden;

8° wanneer hij sedert minder dan tien jaar uit het Rijk werd teruggewezen of uitgezet, zo de maatregel niet werd opgeschort of ingetrokken.

Wanneer de vreemdeling die moet worden teruggedreven houder is van een geldig visum, leggen de met grenscontrole belaste overheden het geval ter beslissing voor aan de minister of diens gemachtigde. Wordt de toegang tot het grondgebied geweigerd, dan annuleren zij het visum en drijven zij de vreemdeling terug.

Art. 7

Onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, bevel geven het grondgebied vóór een bepaalde datum te verlaten:

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

2° wanneer hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd;

3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;

4° wanneer hij door de minister, op eensluidend advies van de Commissie van advies voor vreemdelingen, geacht wordt de internationale betrekkingen van België of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, te kunnen schaden;

5° wanneer hij, *ter fine* van weigering van toegang, gesignaleerd is, overeenkomstig artikel 3, 5°;

6° wanneer hij niet beschikt over voldoende middelen van bestaan, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van oorsprong of voor de doorreis naar een derde Staat, waar zijn toelating is gewaarborgd, en niet in staat is deze middelen wettelijk te verwerven;

7° wanneer hij door de Minister of diens gemachtigde geacht wordt de openbare rust, de openbare orde of de veiligheid van het land te kunnen schaden;

8° wanneer hij sedert minder dan tien jaar uit het Rijk werd teruggewezen of uitgezet, zo de maatregel niet werd opgeschort of ingetrokken.

Wanneer de vreemdeling die moet worden teruggedreven houder is van een geldig visum, leggen de met grenscontrole belaste overheden het geval ter beslissing voor aan de Minister of diens gemachtigde. Wordt de toegang tot het grondgebied geweigerd, dan annuleren zij het visum en drijven zij de vreemdeling terug.

Art. 7

Onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de Minister of zijn gemachtigde de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, bevel geven het grondgebied vóór een bepaalde datum te verlaten:

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

2° wanneer hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd;

3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;

4° wanneer hij door de Minister, op eensluidend advies van de *Vaste Beroepscommissie voor Vreemdelingen*², geacht wordt de internationale betrekkingen van België of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, te kunnen schaden;

5° wanneer hij, *ter fine* van weigering van toegang, gesignaleerd is, overeenkomstig artikel 3, 5°;

6° wanneer hij niet beschikt over voldoende middelen van bestaan, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van oorsprong of voor de doorreis naar een derde Staat, waar zijn toelating is gewaarborgd, en niet in staat is deze middelen wettelijk te verwerven;

² Art. 3

7° s'il est atteint d'une des maladies ou infirmités énumérées à l'annexe de la présente loi;

8° s'il exerce une activité professionnelle indépendante ou en subordination sans être en possession de l'autorisation requise à cet effet;

9° si, en application des conventions ou des accords internationaux liant la Belgique, il est remis aux autorités belges par les autorités des Etats contractants en vue de son éloignement du territoire de ces Etats;

10° si, en application des conventions ou des accords internationaux liant la Belgique, il doit être remis par les autorités belges aux autorités des Etats contractants;

11° s'il a été renvoyé ou expulsé du Royaume depuis moins de dix ans, lorsque la mesure n'a pas été suspendue ou rapportée.

Dans les mêmes cas, si le ministre ou son délégué l'estime nécessaire, il peut faire ramener sans délai l'étranger à la frontière.

L'étranger peut être détenu à cette fin pendant le temps strictement nécessaire à l'exécution de la mesure sans que la durée de la détention puisse dépasser deux mois.

Le Ministre ou son délégué peut toutefois prolonger cette détention par période de deux mois, lorsque les démarches nécessaires en vue de l'éloignement de l'étranger ont été entreprises dans les sept jours ouvrables de la mise en détention de l'étranger, qu'elles sont poursuivies avec toute la diligence requise et qu'ils subsiste toujours une possibilité d'éloigner effectivement l'étranger dans un délai raisonnable.

Après une prolongation, la décision visée à l'alinéa précédent ne peut plus être prise que par le ministre.

Après cinq uit mois de détention, l'étranger doit être mis en liberté.

Dans le cas où la sauvegarde de l'ordre public ou la sécurité nationale l'exige, la détention de l'étranger peut être prolongée chaque fois d'un mois, après l'expiration du délai visé à l'alinéa précédent, sans toutefois que la durée totale de la détention puisse de ce fait dépasser huit mois.

7° s'il est atteint d'une des maladies ou infirmités énumérées à l'annexe de la présente loi;

8° s'il exerce une activité professionnelle indépendante ou en subordination sans être en possession de l'autorisation requise à cet effet;

9° si, en application des conventions ou des accords internationaux liant la Belgique, il est remis aux autorités belges par les autorités des États contractants en vue de son éloignement du territoire de ces États;

10° si, en application des conventions ou des accords internationaux liant la Belgique, il doit être remis par les autorités belges aux autorités des États contractants;

11° s'il a été renvoyé ou expulsé du Royaume depuis moins de dix ans, lorsque la mesure n'a pas été suspendue ou rapportée.

Dans les mêmes cas, si le Ministre ou son délégué l'estime nécessaire, il peut faire ramener sans délai l'étranger à la frontière.

L'étranger peut être détenu à cette fin pendant le temps strictement nécessaire à l'exécution de la mesure sans que la durée de la détention puisse dépasser deux mois.

Le Ministre ou son délégué peut toutefois prolonger cette détention par période de deux mois, lorsque les démarches nécessaires en vue de l'éloignement de l'étranger ont été entreprises dans les sept jours ouvrables de la mise en détention de l'étranger, qu'elles sont poursuivies avec toute la diligence requise et qu'ils subsiste toujours une possibilité d'éloigner effectivement l'étranger dans un délai raisonnable.

Après une prolongation, la décision visée à l'alinéa précédent ne peut plus être prise que par le Ministre.

Après cinq uit mois de détention, l'étranger doit être mis en liberté.

Dans le cas où la sauvegarde de l'ordre public ou la sécurité nationale l'exige, la détention de l'étranger peut être prolongée chaque fois d'un mois, après l'expiration du délai visé à l'alinéa précédent, sans toutefois que la durée totale de la détention puisse de ce fait dépasser huit mois.

7° wanneer hij aangetast is door een der ziekten of gebreken opgesomd in de bijlage bij deze wet;

8° wanneer hij een beroepsbedrijvigheid als zelfstandige of in ondergeschikt verband uitoefent zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste machtiging;

9° wanneer hij, met toepassing van de internationale overeenkomsten of akkoorden die België binden, door de overheden van de overeenkomstsluitende Staten, ter verwijdering van het grondgebied van deze Staten, aan de Belgische overheden wordt overgedragen;

10° wanneer hij, met toepassing van de internationale overeenkomsten of akkoorden die België binden, door de Belgische overheden aan de overheden van de overeenkomstsluitende Staten moet overgedragen worden;

11° wanneer hij sedert minder dan tien jaar uit het Rijk werd teruggewezen of uitgezet, zo de maatregel niet werd opgeschort of ingetrokken.

Zo de minister of zijn gemachtigde het nodig acht, kan hij, in dezelfde gevallen, de vreemdeling zonder verwijl naar de grens doen terugleiden.

Te dien einde kan de vreemdeling opgesloten worden voor de tijd die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel zonder dat de duur van de hechtenis twee maanden te boven mag gaan.

De Minister of zijn gemachtigde kan echter deze opsluiting telkens met een periode van twee maanden verlengen wanneer de nodige stappen om de vreemdeling te verwijderen werden genomen binnen zeven werkdagen na de opsluiting van de vreemdeling, wanneer zij worden voortgezet met de vereiste zorgvuldigheid en wanneer de effectieve verwijdering van deze laatste binnen een redelijke termijn nog steeds mogelijk is.

Na een verlenging kan de in het voorgaande lid bedoelde beslissing enkel door de minister genomen worden.

Na [vijf] maanden te zijn opgesloten, moet de vreemdeling in vrijheid worden gesteld.

In de gevallen waarin dit noodzakelijk is voor de bescherming van de openbare orde of de nationale veiligheid, kan de opsluiting van de vreemdeling, na het verstrijken van de termijn bedoeld in vorig lid, telkens verlengd worden met één maand, zonder dat de totale duur van de opsluiting daardoor evenwel meer dan acht maanden mag bedragen.

7° wanneer hij aangetast is door een der ziekten of gebreken opgesomd in de bijlage bij deze wet;

8° wanneer hij een beroepsbedrijvigheid als zelfstandige of in ondergeschikt verband uitoefent zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste machtiging;

9° wanneer hij, met toepassing van de internationale overeenkomsten of akkoorden die België binden, door de overheden van de overeenkomstsluitende Staten, ter verwijdering van het grondgebied van deze Staten, aan de Belgische overheden wordt overgedragen;

10° wanneer hij, met toepassing van de internationale overeenkomsten of akkoorden die België binden, door de Belgische overheden aan de overheden van de overeenkomstsluitende Staten moet overgedragen worden;

11° wanneer hij sedert minder dan tien jaar uit het Rijk werd teruggewezen of uitgezet, zo de maatregel niet werd opgeschort of ingetrokken.

Zo de Minister of zijn gemachtigde het nodig acht, kan hij, in dezelfde gevallen, de vreemdeling zonder verwijl naar de grens doen terugleiden.

Te dien einde kan de vreemdeling opgesloten worden voor de tijd die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel zonder dat de duur van de hechtenis twee maanden te boven mag gaan.

De Minister of zijn gemachtigde kan echter deze opsluiting telkens met een periode van twee maanden verlengen wanneer de nodige stappen om de vreemdeling te verwijderen werden genomen binnen zeven werkdagen na de opsluiting van de vreemdeling, wanneer zij worden voortgezet met de vereiste zorgvuldigheid en wanneer de effectieve verwijdering van deze laatste binnen een redelijke termijn nog steeds mogelijk is.

Na een verlenging kan de in het voorgaande lid bedoelde beslissing enkel door de Minister genomen worden.

Na [vijf] maanden te zijn opgesloten, moet de vreemdeling in vrijheid worden gesteld.

In de gevallen waarin dit noodzakelijk is voor de bescherming van de openbare orde of de nationale veiligheid, kan de opsluiting van de vreemdeling, na het verstrijken van de termijn bedoeld in vorig lid, telkens verlengd worden met één maand, zonder dat de totale duur van de opsluiting daardoor evenwel meer dan acht maanden mag bedragen.

Chapitre 6. Renvois et expulsions

Art. 20

Sans préjudice des dispositions plus favorables contenues dans un traité international, le ministre peut renvoyer l'étranger qui n'est pas établi dans le Royaume lorsqu'il a porté atteinte à l'ordre public ou à la sécurité nationale ou n'a pas respecté les conditions mises à son séjour, telles que prévues par la loi. Dans les cas où en vertu d'un traité international une telle mesure ne peut être prise qu'après que l'étranger ait été entendu, le renvoi ne pourra être ordonné qu'après l'avis de la Commission consultative des étrangers.

L'étranger établi dans le Royaume peut lorsqu'il a gravement porté atteinte à l'ordre public ou à la sécurité nationale, être expulsé par le Roi, après avis de la Commission consultative des étrangers. L'arrêté d'expulsion doit être délibéré en Conseil des ministres si la mesure est fondée sur l'activité politique de cet étranger.

Les arrêtés de renvoi et d'expulsion doivent être fondés exclusivement sur le comportement personnel de l'étranger. Il ne peut lui être fait grief de l'usage conforme à la loi qu'il a fait de la liberté de manifester ses opinions ou de celle de réunion pacifique ou d'association.

Art. 23

Les arrêtés de renvoi et d'expulsion, ainsi que les arrêtés d'assignation et d'interdiction de résidence indiquent les faits justifiant la décision, à moins que des motifs intéressant la sûreté de l'État ne s'y opposent. Mention est faite, le cas échéant, des conclusions de la Commission consultative des étrangers.

Chapitre 8. Organes consultatifs des étrangers

Art. 32

Il est institué une Commission consultative des étrangers, chargée de donner des avis au ministre dans les cas prévus par la présente loi ou par des dispositions particulières.

Chapitre 6. Renvois et expulsions

Art. 20

Sans préjudice des dispositions plus favorables contenues dans un traité international, le ministre peut renvoyer l'étranger qui n'est pas établi dans le Royaume lorsqu'il a porté atteinte à l'ordre public ou à la sécurité nationale ou n'a pas respecté les conditions mises à son séjour, telles que prévues par la loi. Dans les cas où en vertu d'un traité international une telle mesure ne peut être prise qu'après que l'étranger ait été entendu, le renvoi ne pourra être ordonné qu'après l'avis de la *Commission permanente de recours des étrangers*³.

L'étranger établi dans le Royaume peut lorsqu'il a gravement porté atteinte à l'ordre public ou à la sécurité nationale, être expulsé par le Roi, après avis de la *Commission permanente de recours des étrangers*⁴. L'arrêté d'expulsion doit être délibéré en Conseil des ministres si la mesure est fondée sur l'activité politique de cet étranger.

Les arrêtés de renvoi et d'expulsion doivent être fondés exclusivement sur le comportement personnel de l'étranger. Il ne peut lui être fait grief de l'usage conforme à la loi qu'il a fait de la liberté de manifester ses opinions ou de celle de réunion pacifique ou d'association.

Art. 23

Les arrêtés de renvoi et d'expulsion, ainsi que les arrêtés d'assignation et d'interdiction de résidence indiquent les faits justifiant la décision, à moins que des motifs intéressant la sûreté de l'État ne s'y opposent. Mention est faite, le cas échéant, des conclusions de la *Commission permanente de recours des étrangers*⁵.

Chapitre 8. Organes consultatifs des étrangers

Art. 32

...⁶

³ Art. 3

⁴ Art. 3

⁵ Art. 3

⁶ Art. 2

Hoofdstuk 6. Terugwijzingen en uitzettingen**Art. 20**

Onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag kan [de minister] de vreemdeling, die niet in het Rijk gevestigd is, terugwijzen wanneer hij de openbare orde of de veiligheid van het land heeft geschaad of de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden zoals die door de wet zijn vastgesteld niet heeft nageleefd. In de gevallen waarbij krachtens een internationaal verdrag een dergelijke maatregel slechts mag genomen worden nadat de vreemdeling gehoord werd, mag de terugwijzing slechts bevolen worden na advies van de Commissie van advies voor vreemdelingen.

De in het Rijk gevestigde vreemdeling kan, wanneer hij de openbare orde of de veiligheid van het land ernstig heeft geschaad, door de Koning uitgezet worden na advies van de Commissie van advies voor vreemdelingen. Indien de maatregel gegrond is op de politieke activiteit van deze vreemdeling, moet over het uitzettingsbesluit in de Ministerraad beraadslaagd worden.

De terugwijzings- en de uitzettingsbesluiten moeten uitsluitend gegrond zijn op het persoonlijk gedrag van de vreemdeling. Hem mag geen verwijt gemaakt worden van het gebruik dat hij overeenkomstig de wet gemaakt heeft van de vrijheid van meningsuiting of van deze van vreedzame vergadering of van vereniging.

Art. 23

De terugwijzings- en uitzettingsbesluiten, alsmede de besluiten van aanwijzing en verbod van verblijfplaats vermelden de feiten die de beslissing rechtvaardigen, tenzij redenen van Staatsveiligheid er zich tegen verzetten. In voorkomend geval wordt melding gemaakt van de besluiten van de Commissie van advies voor vreemdelingen.

Hoofdstuk 8. Adviesorganen voor vreemdelingen**Art. 32**

Er wordt een Commissie van advies voor vreemdelingen opgericht, die gelast is [de minister] van advies te dienen in de gevallen waarin door deze wet of door bijzondere bepalingen wordt voorzien.

Hoofdstuk 6. Terugwijzingen en uitzettingen**Art. 20**

Onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag kan [de minister] de vreemdeling, die niet in het Rijk gevestigd is, terugwijzen wanneer hij de openbare orde of de veiligheid van het land heeft geschaad of de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden zoals die door de wet zijn vastgesteld niet heeft nageleefd. In de gevallen waarbij krachtens een internationaal verdrag een dergelijke maatregel slechts mag genomen worden nadat de vreemdeling gehoord werd, mag de terugwijzing slechts bevolen worden na advies van de *Vaste Beroepscommissie voor vreemdelingen*³.

De in het Rijk gevestigde vreemdeling kan, wanneer hij de openbare orde of de veiligheid van het land ernstig heeft geschaad, door de Koning uitgezet worden na advies van de *Vaste Beroepscommissie van advies voor Vreemdelingen*⁴. Indien de maatregel gegrond is op de politieke activiteit van deze vreemdeling, moet over het uitzettingsbesluit in de Ministerraad beraadslaagd worden.

De terugwijzings- en de uitzettingsbesluiten moeten uitsluitend gegrond zijn op het persoonlijk gedrag van de vreemdeling. Hem mag geen verwijt gemaakt worden van het gebruik dat hij overeenkomstig de wet gemaakt heeft van de vrijheid van meningsuiting of van deze van vreedzame vergadering of van vereniging.

Art. 23

De terugwijzings- en uitzettingsbesluiten, alsmede de besluiten van aanwijzing en verbod van verblijfplaats vermelden de feiten die de beslissing rechtvaardigen, tenzij redenen van Staatsveiligheid er zich tegen verzetten. In voorkomend geval wordt melding gemaakt van de besluiten van de *Vaste Beroepscommissie voor Vreemdelingen*⁵.

Hoofdstuk 8. Adviesorganen voor vreemdelingen**Art. 32**

[...] ⁶

³ Art. 2

⁴ Art. 2

⁵ Art. 2

⁶ Art. 2

Le ministre peut également demander l'avis de la commission avant de prendre toute décision concernant un étranger.

Art. 33

La Commission consultative des étrangers se compose de:

1° deux magistrats, effectifs, émérites ou honoraires, qui justifient par leur diplôme qu'ils ont la connaissance l'un de la langue française, l'autre de la langue néerlandaise;

2° deux avocats inscrits depuis dix ans au moins au tableau de l'Ordre des avocats qui justifient par leur diplôme qu'ils ont la connaissance, l'un de la langue française, l'autre de la langue néerlandaise; 3° personnes s'occupant de la défense des intérêts des étrangers au sein d'une œuvre d'assistance, d'un groupement, d'un mouvement ou d'une organisation et qui doivent justifier de la connaissance de la langue dans laquelle la procédure a lieu.

Chaque membre de la commission a un ou plusieurs suppléants qui assurent leur remplacement en cas d'empêchement et, le cas échéant, l'achèvement de leur mandat.

Les membres de la commission et leurs suppléants doivent être de nationalité belge. Ils sont nommés par le Roi pour une durée de trois ans. Leur mandat peut être renouvelé.

Art. 34

La commission siège au nombre de trois membres, étant le magistrat qui en assume la présidence et l'avocat qui justifient de la connaissance de la langue dans laquelle la procédure a lieu, ainsi qu'une personne choisie par l'étranger comparant, parmi les autres membres de la commission justifiant de la connaissance de cette langue.

Si l'étranger comparant n'a pas fait son choix dans les formes et délais qui seront fixés par le Roi, le ministre procède à cette désignation et en informe l'intéressé.

Le fonctionnaire dirigeant de l'Office des étrangers ou son délégué participe aux débats devant la commission mais non au délibéré.

Huit jours ouvrables au moins avant le jour de l'audience, il remet au président de la commission le dossier relatif à l'affaire.

Art. 33

...⁷

Art. 34

...⁸

⁷ Art. 2

⁸ Art. 2

De minister kan eveneens het advies van de commissie inwinnen alvorens om het even welke beslissing te treffen nopens een vreemdeling.

Art. 33

De Commissie van advies voor vreemdelingen is samengesteld uit:

1° twee magistraten, in werkelijke dienst, emeriti of eremagistraten, die door hun diploma doen blijken van de kennis, de ene van het Nederlands, de andere van het Frans;

2° twee advocaten die sedert ten minste tien jaar op de tabel van de Orde van advocaten zijn ingeschreven en door hun diploma doen blijken van de kennis, de ene van het Nederlands, de andere van het Frans; 3° personen die de belangen van de vreemdelingen verdedigen in een instelling voor bijstand, een groepering, een beweging of een organisatie en die doen blijken van de kennis van de taal waarin de procedure wordt gevoerd.

Ieder lid van de commissie heeft één of meerdere plaatsvervangers die, bij verhindering, in zijn vervanging en, in voorkomend geval, in de voltooiing van zijn mandaat voorzien.

De leden van de commissie en hun plaatsvervangers moeten van Belgische nationaliteit zijn. Zij worden door de Koning benoemd voor drie jaar. Hun mandaat kan worden vernieuwd.

Art. 34

De commissie houdt zitting met drie leden, met name de magistraat, die het voorzitterschap waarneemt, en de advocaat, die doen blijken van de kennis van de taal waarin de rechtspleging wordt gevoerd, alsook een persoon die door de verschijnende vreemdeling is gekozen uit de overige leden van de commissie die van de kennis van die taal doen blijken.

Heeft de verschijnende vreemdeling niet gekozen in de vormen en binnen de termijnen door de Koning vast te stellen, dan wordt de aanwijzing door [de minister] gedaan en ter kennis van de betrokkene gebracht.

[De leidend ambtenaar van de Dienst Vreemdelingen-zaken of zijn gemachtigde] neemt deel aan de besprekingen voor de commissie, maar niet aan de beraadslaging.

Ten minste acht werkdagen voor de dag van de zitting overhandigt hij het dossier betreffende de zaak aan de voorzitter van de commissie.

Art. 33

[...] ⁷

Art. 34

[...] ⁸

⁷ Art. 2

⁸ Art. 2

Art. 35

L'étranger comparant peut se faire assister ou se faire représenter par l'avocat qu'il choisit ou, s'il ne possède pas les moyens de rémunérer un défenseur, par un avocat désigné par le Bureau de consultation et de défense.

Art. 36

Les membres de la commission, l'étranger et l'avocat qui l'assiste ou le représente peuvent, à partir du huitième jour ouvrable avant le jour de l'audience, prendre connaissance du dossier relatif à l'affaire, à la seule exception des pièces dont le caractère confidentiel a été reconnu par le président de la commission sur proposition du fonctionnaire dirigeant de l'Office des étrangers ou de son délégué.

Art. 37

La procédure devant la commission est orale. Elle a lieu en français ou en néerlandais au choix de l'étranger comparant.

Si celui-ci ne comprend aucune de ces langues le président lui propose de recourir aux services d'un interprète qui prêtera serment dans les termes suivants:

«Je jure de traduire fidèlement les discours à transmettre entre ceux qui parlent des langages différents.»

Art. 38

La commission peut entendre les témoins qui prêteront serment dans les termes suivants:

«Je jure en honneur et conscience de dire toute la vérité, rien que la vérité.»

Art. 39

La présentation des candidatures pour la désignation des personnes prévues à l'article 33, 3°, la procédure devant la commission et le fonctionnement de celle-ci, sont, pour le surplus déterminés par le Roi.

Art. 35

...⁹

Art. 36

...¹⁰

Art. 37

...¹¹

Art. 38

...¹²

Art. 39

...¹³

⁹ Art. 2

¹⁰ Art. 2

¹¹ Art. 2

¹² Art. 2

¹³ Art. 2

Art. 35

De verschijnende vreemdeling mag zich laten bijstaan of laten vertegenwoordigen door een advocaat van zijn keuze of, indien hij niet over de middelen beschikt om een verdediger te betalen, door een advocaat aangewezen door het Bureau voor consultatie en verdediging.

Art. 36

De leden van de commissie, de vreemdeling en de advocaat die hem bijstaat of vertegenwoordigt kunnen [vanaf de achtste werkdag] voor de dag van de zitting kennis nemen van het dossier betreffende de zaak, met uitzondering alleen van de stukken waarvan het vertrouwelijk karakter erkend werd door de voorzitter van de commissie, op voorstel [van de leidend ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken of van zijn gemachtigde].

Art. 37

De rechtspleging voor de commissie gebeurt mondeling, in het Nederlands of in het Frans, naar keuze van de verschijnende vreemdeling.

Wanneer deze geen dezer talen verstaat, stelt de voorzitter hem voor een beroep te doen op een tolk, die de eed aflegt in volgende termen:

«Ik zweer getrouwelijk de gezegden te vertolken, welke aan personen die verschillende talen spreken, moeten overgezegd worden.»

Art. 38

De commissie kan getuigen horen, die de eed afleggen in volgende termen:

«Ik zweer in eer en geweten dat ik de gehele waarheid en niets dan de waarheid zal zeggen.»

Art. 39

Voor het overige bepaalt de Koning de voordracht van de kandidaten met het oog op de aanwijzing van de personen bedoeld in artikel 33, 3°, alsook de rechtspleging voor en de werkwijze van de commissie.

Art. 35

[...] ⁹

Art. 36

[...] ¹⁰

Art. 37

[...] ¹¹

Art. 38

[...] ¹²

Art. 39

[...] ¹³

⁹ Art. 2

¹⁰ Art. 2

¹¹ Art. 2

¹² Art. 2

¹³ Art. 2

Art. 44

Peuvent donner lieu à la demande en révision prévue à l'article 64:

1° tout refus de délivrance d'un titre de séjour à un étranger C.E. auquel un droit de séjour est accordé conformément à l'article 42 ainsi que toute décision d'éloignement du territoire avant la délivrance de pareil titre;

2° toute décision d'éloignement d'un étranger C.E. dispensé de l'obligation d'obtenir un titre de séjour distinct du document qui a permis son entrée en territoire belge.

Dans les deux cas, l'étranger C.E. sera, le cas échéant, autorisé par le ministre ou par son délégué à entrer dans le Royaume pour y présenter en personne ses moyens de défense, à moins que des motifs intéressant la sûreté de l'État ne s'y opposent.

Art. 45

Sous réserve de l'article 44*bis*, l'étranger CE auquel un titre de séjour a été accordé en vertu du présent chapitre ne peut être éloigné du territoire que par un arrêté royal d'expulsion et après avis de la Commission consultative des étrangers.

Art. 56

L'étranger reconnu comme réfugié ne peut être éloigné du Royaume que par un arrêté de renvoi pris après avis de la Commission consultative des étrangers ou par un arrêté d'expulsion, l'un et l'autre pris conformément aux articles 20 à 26 de la présente loi.

En aucun cas, l'étranger reconnu comme réfugié ne peut être éloigné vers le pays qu'il a fui parce que sa vie ou sa liberté y était menacée.

Art. 44

Peuvent donner lieu à un recours devant la Commission permanente de recours des étrangers visée à l'article 63bis¹⁴:

1° tout refus de délivrance d'un titre de séjour à un étranger C.E. auquel un droit de séjour est accordé conformément à l'article 42 ainsi que toute décision d'éloignement du territoire avant la délivrance de pareil titre;

2° toute décision d'éloignement d'un étranger C.E. dispensé de l'obligation d'obtenir un titre de séjour distinct du document qui a permis son entrée en territoire belge.

Dans les deux cas, l'étranger C.E. sera, le cas échéant, autorisé par le ministre ou par son délégué à entrer dans le Royaume pour y présenter en personne ses moyens de défense, à moins que des motifs intéressant la sûreté de l'État ne s'y opposent.

Art. 45

Sous réserve de l'article 44*bis*, l'étranger CE auquel un titre de séjour a été accordé en vertu du présent chapitre ne peut être éloigné du territoire que par un arrêté royal d'expulsion et après avis de la *Commission permanente de recours des étrangers*¹⁵.

Art. 56

L'étranger reconnu comme réfugié ne peut être éloigné du Royaume que par un arrêté de renvoi pris après avis de la *Commission permanente de recours des étrangers*¹⁶ ou par un arrêté d'expulsion, l'un et l'autre pris conformément aux articles 20 à 26 de la présente loi.

En aucun cas, l'étranger reconnu comme réfugié ne peut être éloigné vers le pays qu'il a fui parce que sa vie ou sa liberté y était menacée.

¹⁴ Art. 4

¹⁵ Art. 3

¹⁶ Art. 3

Hoofdstuk 1. Vreemdelingen, onderdanen van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen, hun familieleden en vreemdelingen, familieleden van een Belg

Art. 44

Kunnen aanleiding geven tot het verzoek tot herziening voorzien in artikel 64:

1° elke weigering van afgifte van een verblijfsvergunning aan een E.G.-vreemdeling aan wie, overeenkomstig artikel 42, een recht op verblijf wordt verleend, alsmede iedere beslissing tot verwijdering van het grondgebied vóór de afgifte van een dergelijke vergunning;

2° elke beslissing tot verwijdering van een E.G.-vreemdeling die vrijgesteld is van de verplichting een verblijfsvergunning te bekomen verschillend van het document dat zijn binnenkomst op het Belgisch grondgebied mogelijk heeft gemaakt.

In beide gevallen zal de E.G.-vreemdeling desgevallend gemachtigd worden door [de minister] of door zijn gemachtigde het Rijk binnen te komen om er persoonlijk zijn verweermiddelen voor te dragen, tenzij redenen van staatsveiligheid er zich tegen verzetten.

Art. 45

Onder voorbehoud van artikel 44bis, mag de EG-vreemdeling aan wie krachtens dit hoofdstuk een verblijfsvergunning werd verleend, slechts bij koninklijk besluit tot uitzetting en na advies van de Commissie van advies voor vreemdelingen van het grondgebied verwijderd worden.]

Afdeling I. De hoedanigheid van vluchteling

Art. 56

De vreemdeling die als vluchteling werd erkend, kan slechts uit het Rijk verwijderd worden bij een na advies van de Commissie van advies voor vreemdelingen genomen terugwijzingsbesluit of bij een uitzettingsbesluit, beide genomen overeenkomstig de artikelen 20 tot 26 van deze wet.

In geen geval mag de vreemdeling die als vluchteling werd erkend, verwijderd worden naar het land dat hij ontvlucht is omdat zijn leven of zijn vrijheid er bedreigd was.

Hoofdstuk 1. Vreemdelingen, onderdanen van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen, hun familieleden en vreemdelingen, familieleden van een Belg

Art. 44

Kunnen aanleiding geven tot beroep voor de in artikel 63bis bedoelde Vaste Beroepscommissie voor Vreemdelingen¹⁴:

1° elke weigering van afgifte van een verblijfsvergunning aan een E.G.-vreemdeling aan wie, overeenkomstig artikel 42, een recht op verblijf wordt verleend, alsmede iedere beslissing tot verwijdering van het grondgebied vóór de afgifte van een dergelijke vergunning;

2° elke beslissing tot verwijdering van een E.G.-vreemdeling die vrijgesteld is van de verplichting een verblijfsvergunning te bekomen verschillend van het document dat zijn binnenkomst op het Belgisch grondgebied mogelijk heeft gemaakt.

In beide gevallen zal de E.G.-vreemdeling desgevallend gemachtigd worden door [de Minister] of door zijn gemachtigde het Rijk binnen te komen om er persoonlijk zijn verweermiddelen voor te dragen, tenzij redenen van staatsveiligheid er zich tegen verzetten.

Art. 45

Onder voorbehoud van artikel 44bis, mag de EG-vreemdeling aan wie krachtens dit hoofdstuk een verblijfsvergunning werd verleend, slechts bij koninklijk besluit tot uitzetting en na advies van de *Vaste Beroepscommissie voor Vreemdelingen¹⁵* van het grondgebied verwijderd worden.]

Afdeling I. De hoedanigheid van vluchteling

Art. 56

De vreemdeling die als vluchteling werd erkend, kan slechts uit het Rijk verwijderd worden bij een na advies van de *Vaste Beroepscommissie voor Vreemdelingen¹⁶* genomen terugwijzingsbesluit of bij een uitzettingsbesluit, beide genomen overeenkomstig de artikelen 20 tot 26 van deze wet.

In geen geval mag de vreemdeling die als vluchteling werd erkend, verwijderd worden naar het land dat hij ontvlucht is omdat zijn leven of zijn vrijheid er bedreigd was.

¹⁴ Art. 4

¹⁵ Art. 2

¹⁶ Art. 2

Chapitre 1er. Notification des décisions administratives et recours

Art. 63

Les décisions administratives peuvent donner lieu soit à un recours urgent, soit à une demande en révision, soit à une demande de levée de mesure de sûreté, soit à un recours en annulation, soit à un recours au pouvoir judiciaire, conformément aux dispositions ci-après.

Les décisions administratives prises en application des articles 3, 7, 11, 19, du titre II, chapitre II, et du titre III, chapitre 1er*bis* ne sont pas susceptibles d'une demande en référé sur la base de l'article 584 du Code judiciaire.

...

Chapitre 1er. Notification des décisions administratives et recours

Art. 63

§ 1er. Il est institué une juridiction de recours dénommée Commission permanente de recours des étrangers.

La Commission permanente de recours des étrangers comprend des chambres composées chacune d'un magistrat, effectif, émérite ou honoraire ou encore d'un membre ou d'un ancien membre d'une juridiction administrative, d'un avocat et d'un représentant d'une organisation non gouvernementale reconnue exerçant ses activités dans le domaine des droits de l'homme.

§ 2. Il est institué un auditorat près la Commission permanente de recours des étrangers. L'auditorat rédige un rapport sur chaque affaire. A cette fin, il correspond directement avec toutes les autorités et peut leur demander, ainsi qu'au demandeur, tous renseignements et documents utiles.

Le rapport est notifié au demandeur au moins quinze jours avant l'audience.

§ 3. La procédure devant la Commission est orale. Elle a lieu en français ou en néerlandais au choix de l'étranger comparant. Si celui-ci ne comprend aucune de ces langues, le président lui propose de recourir aux services d'un interprète qui prêtera serment dans les termes suivants : « Je jure de traduire fidèlement les discours à transmettre entre ceux qui parlent des langages différents ».

La Commission peut entendre des témoins qui prêteront serment dans les termes suivants : « Je jure en honneur et conscience de dire toute la vérité, rien que la vérité ».

Les audiences sont publiques sauf si l'étranger demande le huis clos.

Les décisions de la Commission sont motivées. Elles sont notifiées aux intéressés, qui en reçoivent une copie, par le bourgmestre de la commune où séjourne l'étranger ou par son délégué ; elles peuvent l'être aussi par un officier de police judiciaire, en ce compris l'officier de police judiciaire dont la compétence est limitée, par un sous-officier de la gendarmerie, par un agent de l'Office des étrangers ou par un agent de l'Administration des douanes et accises.

Hoofdstuk 1. Kennisgeving van de administratieve beslissingen en rechtsmiddelen

Art. 63

De administratieve beslissingen zijn vatbaar, [ofwel voor een dringend beroep], ofwel voor een verzoek tot herziening, ofwel voor een verzoek tot opheffing van veiligheidsmaatregelen, ofwel voor beroep tot nietigverklaring, of nog voor beroep bij de rechterlijke macht, overeenkomstig hetgeen hierna is bepaald.

De administratieve beslissingen genomen met toepassing van de artikelen 3, 7, 11, 19, van titel II, hoofdstuk II, en van titel III, hoofdstuk Ibis, zijn niet vatbaar voor een vordering in kort geding op grond van artikel 584 van het Gerechtelijk Wetboek.]

[...]

Hoofdstuk 1. Kennisgeving van de administratieve beslissingen en rechtsmiddelen

Art. 63

§ 1. Er wordt een Vaste Beroepscommissie voor Vreemdelingen ingesteld.

De Vaste Beroepscommissie voor Vreemdelingen omvat kamers die elk bestaan uit een magistraat in werkelijke dienst, emeritus of eremagistraat, ofwel een lid of voormalig lid van een administratief rechtscollege, alsmede uit een advocaat en een vertegenwoordiger van een erkende niet-gouvernementele organisatie die opkomt voor de mensenrechten.

§ 2. Er wordt bij de Vaste beroepscommissie voor de vreemdelingen een auditoraat ingesteld. Het auditoraat stelt over elke zaak een verslag op. Met dat doel voert het rechtstreekse briefwisseling met alle overheden, en kan het die overheden alsook de verzoeker vragen alle dienstige inlichtingen en documenten te verstrekken.

Het verslag wordt ten minste vijftien dagen voor de zitting aan de verzoeker betekend.

§ 3. De rechtspleging voor de Commissie verloopt mondeling. Zij geschiedt in het Nederlands of in het Frans, naar keuze van de verschijnende vreemdeling. Indien de betrokkene geen van die talen begrijpt stelt de voorzitter hem voor een beroep te doen op een tolk, die de volgende eed aflegt: «Ik zweer getrouwelijk de gezegden te vertolken welke aan personen die verschillende talen spreken, moeten worden overgezegd.»

De Commissie kan getuigen horen die de volgende eed afleggen: «Ik zweer in eer en geweten dat ik de gehele waarheid en niets dan de waarheid zal zeggen.»

De zittingen zijn openbaar, tenzij de vreemdeling om een zitting met gesloten deuren verzoekt.

De beslissingen van de Commissie worden met redenen omkleed. Zij worden ter kennis gebracht van de betrokkenen die er een afschrift van ontvangen, door de burgemeester van de gemeente waar de vreemdeling zich bevindt of door diens gemachtigde; zij kunnen ook ter kennis worden gebracht door een officier van gerechtelijke politie, met inbegrip van de officier van gerechtelijke politie met beperkte bevoegdheid, door een onderofficier van de rijkswacht, door een ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken of door een ambtenaar van de Administratie der douanen en accijnzen.

Si l'étranger ne séjourne pas sur le territoire du Royaume, cette notification peut être effectuée à l'intervention de l'autorité diplomatique ou consulaire belge à l'étranger.

La décision de la Commission permanente de recours des étrangers se substitue à la décision attaquée.

La Commission permanente de recours des étrangers peut décider de mesures urgentes et provisoires.

Le greffier d'audience interroge le demandeur quant à sa volonté de voir la décision publiée de manière anonyme et le cas échéant expurgée des éléments factuels qui permettraient de l'identifier¹⁷.

Art. 63-1

À l'exception des décisions prises en application du chapitre II du titre II et des décisions contre lesquelles un recours est organisé par les articles 63-2 à 63-5, toutes les décisions prises en application de la présente loi qui ont trait à la situation personnelle d'un étranger, peuvent faire l'objet d'un recours devant la Commission permanente de recours des étrangers.

Les recours sont introduits par courriers recommandés à la poste dans un délai de quinze jours à dater de la notification de la décision attaquée.

Ils sont motivés et signés par le demandeur ou un avocat.

Pendant la durée du traitement du recours, aucune mesure d'éloignement du territoire ne peut être exécutée et aucune mesure de cette nature ne peut être prise à l'égard de l'étranger en raison des faits qui ont motivé la décision contre laquelle le recours est introduit¹⁸.

Art. 63-1bis

Lorsqu'une autorité administrative compétente pour prendre une décision visée à l'article 63-1, alinéa 1er, n'a pas notifié de décision définitive à l'expiration d'un délai de deux mois prenant cours à la mise en demeure de statuer qui est lui notifiée par l'intéressé, le silence de cette autorité est réputé constituer une décision de rejet susceptible de recours devant la Commission permanente de recours des étrangers.¹⁹

¹⁷ Art. 5

¹⁸ Art. 6

¹⁹ Art. 7

Indien de vreemdeling zich niet op het grondgebied van het Rijk bevindt, mag deze kennisgeving gedaan worden met de medewerking van de Belgische diplomatieke of consulaire overheid in het buitenland

De beslissing van de Vaste Beroepscommissie voor Vreemdelingen komt in de plaats van de bestreden beslissing.

De Vaste Beroepscommissie voor Vreemdelingen kan over dringende en voorlopige maatregelen beslissen.

De griffier van de zitting vraagt aan de aanvrager of hij de beslissing op anonieme wijze wenst gepubliceerd te zien, zo nodig zonder de feitelijke gegevens die hem identificeerbaar zouden kunnen maken¹⁷.

Art. 63-1

Met uitzondering van de beslissingen die zijn getroffen met toepassing van hoofdstuk II van titel II en de beslissingen waartegen beroep is ingesteld op grond van de artikelen 63-2 tot 63-5, kan tegen alle beslissingen die met toepassing van deze wet worden genomen en die betrekking hebben op de persoonlijke toestand van de vreemdeling, beroep worden ingesteld bij de Vaste Beroepscommissie voor Vreemdelingen.

Het beroep wordt ingediend bij een ter post aangetekend schrijven binnen een termijn van veertien dagen vanaf de datum van de kennisgeving van de bestreden beslissing.

Het wordt met redenen omkleed en ondertekend door de aanvrager of een advocaat.

Tijdens de duur van de behandeling van het beroep mag geen enkele maatregel tot verwijdering van het grondgebied worden uitgevoerd en mag ten aanzien van de vreemdeling geen enkele maatregel van die aard worden getroffen wegens de feiten die ten grondslag liggen aan de beslissing waartegen beroep is ingesteld.¹⁸

Art. 63-1bis

Als een administratieve instantie die bevoegd is om een in artikel 63-1, eerste lid, bedoelde beslissing te nemen, na afloop van een termijn van twee maanden die ingaat op de door de betrokkene aan die instantie betekende aanmaning om een uitspraak te doen, geen kennisgeving van een definitieve beslissing bezorgt, wordt het stilzwijgen van die instantie geacht een weigering te zijn waartegen bij de Vaste Beroepscommissie voor Vreemdelingen beroep kan worden ingesteld¹⁹.

¹⁷ Art. 5

¹⁸ Art. 6

¹⁹ Art. 7

Chapitre 2. Demande en révision

Art. 65

La demande en révision doit être introduite dans les huit jours ouvrables de la notification de la décision contre laquelle elle est dirigée.

Art. 66

Le ministre doit, avant de statuer, demander l'avis de la Commission consultative des étrangers à moins que cet avis n'ait été pris préalablement à la décision attaquée.

Si la demande en révision est recevable, le ministre doit faire un nouvel examen du cas et prendre une décision nouvelle, qui se substitue à celle qui a été l'objet de la demande. La décision nouvelle doit être motivée lorsqu'elle maintient la mesure.

La décision nouvelle est notifiée à l'intéressé, qui en reçoit une copie. La notification mentionne que la décision est susceptible d'un recours en annulation auprès du Conseil d'État en indique le délai légal dans lequel ce recours doit être introduit.

Art. 67

Pendant la durée de l'examen de la demande en révision aucune mesure d'éloignement du territoire ne peut être exécutée et aucune mesure de cette nature ne peut être prise à l'égard de l'étranger en raison des faits qui ont motivé la décision contre laquelle cette demande est introduite.

Dans le cas où la demande est introduite contre une mesure d'éloignement du territoire, le ministre peut enjoindre à l'étranger de résider en un lieu déterminé ou de quitter certains lieux, ou encore, si des circonstances exceptionnellement graves le justifient, ordonner sa détention pendant la durée de l'examen de la demande.

Lorsque le ministre rejette une demande en révision introduite contre un arrêté de renvoi, il fixe un nouveau délai dans lequel l'étranger doit quitter le territoire, conformément à l'article 25.

Chapitre 2. Demande en révision

Art. 65

...²⁰

Art. 66

...²¹

Art. 67

...²²

²⁰ Art. 10

²¹ Art. 10

²² Art. 10

Hoofdstuk 2. Verzoek tot herziening**Art. 65**

Het verzoek tot herziening moet ingediend worden binnen acht werkdagen na de kennisgeving van de beslissing tegen welke het gericht wordt.

Art. 66

Tenzij dit advies reeds vóór de bestreden beslissing werd ingewonnen, moet [de minister] alvorens een beslissing te treffen het advies inwinnen van de Commissie van advies voor vreemdelingen.

Is het verzoek tot herziening ontvankelijk, dan moet de minister het geval opnieuw onderzoeken en een nieuwe beslissing nemen, die in de plaats komt van die waartegen het verzoek werd gericht. De nieuwe beslissing moet met redenen worden omkleed als zij de maatregel handhaaft.

De nieuwe beslissing wordt ter kennis gebracht van de betrokkene, die een afschrift ervan ontvangt. De kennisgeving vermeldt dat de beslissing vatbaar is voor beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State en vermeldt de wettelijke termijn binnen welke dat beroep moet worden ingesteld.

Art. 67

Tijdens de duur van het onderzoek van het verzoek tot herziening mag geen enkele maatregel tot verwijdering van het grondgebied uitgevoerd worden en mag geen zodanige maatregel ten opzichte van de vreemdeling worden genomen wegens de feiten die aanleiding hebben gegeven tot de beslissing waartegen dat verzoek is ingediend.

In de gevallen waarin het verzoek gericht wordt tegen een maatregel tot verwijdering van het grondgebied, kan de minister de vreemdeling verplichten in een bepaalde plaats te verblijven, of sommige plaatsen te verlaten, of nog, wanneer uitzonderlijk ernstige omstandigheden zulks wettigen, zijn opsluiting bevelen voor de duur van het onderzoek van het verzoek.

Wanneer de minister een tegen een besluit van terugwijzing ingediend verzoek tot herziening verwerpt, stelt hij overeenkomstig artikel 25 een nieuwe termijn vast binnen welke de vreemdeling het grondgebied moet verlaten.

Hoofdstuk 2. Verzoek tot herziening**Art. 65**

[...] ²⁰

Art. 66

[...] ²¹

Art. 67

[...] ²²

²⁰ Art. 10

²¹ Art. 10

²² Art. 10

Chapitre 3. Demandes de levée de certaines mesures de sûreté

Art. 68

L'étranger qui fait l'objet d'une des mesures de sûreté prévues par les articles 22, 30, 52*bis*, alinéa 3, 54, 57/32, § 2, alinéa 1er, 63/5, alinéa 3, 67 et 73, autre que la détention, peut, à l'expiration d'une période de six mois, demander au Ministre de lever cette mesure.

L'intéressé peut introduire la même demande de six mois en six mois.

Le ministre statue après avis de la Commission consultative des étrangers.

Chapitre 4. Recours en annulation

Art. 69

Un recours en annulation, régi par l'article 14 des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, peut être introduit contre une décision refusant le bénéfice d'un droit prévu par la présente loi.

L'introduction d'une demande en révision n'empêche pas l'introduction directe d'un recours en annulation contre la décision dont la révision est demandée.

Dans ce cas, l'examen du recours en annulation est suspendu jusqu'à ce que le ministre ait statué sur la recevabilité de la demande.

Chapitre 5. Recours auprès du pouvoir judiciaire

Art. 71

L'étranger qui fait l'objet d'une mesure privative de liberté prise en application des articles 7, 25, 27, 29, alinéa 2, 51/5, § 3, alinéa 4, 52*bis*, alinéa 4, 54, 57/32, § 2, alinéa 2, 63/5, alinéa 3, 67 et 74/6 peut introduire un recours contre cette mesure en déposant une requête auprès de la chambre du conseil du tribunal correctionnel du lieu de sa résidence dans le Royaume ou du lieu où il a été trouvé.

L'étranger maintenu dans un lieu déterminé situé aux frontières, en application de l'article 74/5, peut introduire un recours contre cette mesure, en déposant une requête auprès de la chambre du conseil du tribunal correctionnel du lieu où il est maintenu.

Chapitre 3. Demandes de levée de certaines mesures de sûreté

Art. 68

L'étranger qui fait l'objet d'une des mesures de sûreté prévues par les articles 22, 30, 52*bis*, alinéa 3, 54, 57/32, § 2, alinéa 1er, 63/5, alinéa 3, 67 et 73, autre que la détention, peut, à l'expiration d'une période de six mois, demander au Ministre de lever cette mesure.

L'intéressé peut introduire la même demande de six mois en six mois.

Le ministre statue après avis de la *Commission permanente de recours des étrangers*²³.

Chapitre 4. Recours en annulation

Art. 69

*Un recours en annulation, régi par l'article 14, §2, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, peut être introduit contre une décision de la Commission permanente de recours des étrangers*²⁴.

L'introduction d'une demande en révision n'empêche pas l'introduction directe d'un recours en annulation contre la décision dont la révision est demandée.

Dans ce cas, l'examen du recours en annulation est suspendu jusqu'à ce que le Ministre ait statué sur la recevabilité de la demande.

Chapitre 5. Recours auprès du pouvoir judiciaire

Art. 71

...²⁵

²³ Art. 3

²⁴ Art. 8

²⁵ Art. 10

Hoofdstuk 3. Verzoeken tot opheffing van bepaalde veiligheidsmaatregelen

Art. 68

De vreemdeling die het voorwerp is van een der in de artikelen 22, 30, 52*bis*, derde lid, 54, [57/32, § 2, eerste lid], 63/5, derde lid, 67 en 73 bepaalde veiligheidsmaatregelen, andere dan de vrijheidsberoving, mag, na verloop van en periode van zes maanden, de minister verzoeken deze maatregel op te heffen.]

De betrokkene mag hetzelfde verzoek om de zes maanden indienen.

De minister beslist na advies van de Commissie van advies voor vreemdelingen.

Hoofdstuk 4. Beroep tot nietigverklaring

Art. 69

Een beroep tot nietigverklaring, dat onder de regeling valt van artikel 14 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, kan worden ingesteld tegen een beslissing waarbij aanspraak op een bij deze wet bepaald recht geweigerd wordt.

De indiening van een verzoek tot herziening, verhindert niet dat rechtstreeks een beroep tot nietigverklaring wordt ingesteld tegen de beslissing waarvan de herziening wordt gevraagd.

In dat geval wordt het onderzoek van het beroep tot nietigverklaring opgeschort totdat de minister uitspraak heeft gedaan over de ontvankelijkheid van het verzoek.]

Hoofdstuk 5. Beroep bij de rechterlijke macht

Art. 71

De vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving genomen met toepassing van de artikelen 7, 25, 27, 29, tweede lid, 51/5, § 3, vierde lid, 52*bis*, vierde lid, 54, [57/32, § 2, tweede lid], 63/5, derde lid, 67 en 74/6 kan tegen die maatregel beroep instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen.

De vreemdeling die met toepassing van artikel 74/5 vastgehouden wordt in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats, kan tegen die maatregel beroep instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de plaats waar hij wordt vastgehouden.

Hoofdstuk 3. Verzoeken tot opheffing van bepaalde veiligheidsmaatregelen

Art. 68

De vreemdeling die het voorwerp is van een der in de artikelen 22, 30, 52*bis*, derde lid, 54, [57/32, § 2, eerste lid], 63/5, derde lid, 67 en 73 bepaalde veiligheidsmaatregelen, andere dan de vrijheidsberoving, mag, na verloop van en periode van zes maanden, de minister verzoeken deze maatregel op te heffen.]

De betrokkene mag hetzelfde verzoek om de zes maanden indienen.

De minister beslist na advies van de *Vaste Beroepscommissie voor Vreemdelingen*²³.

Hoofdstuk 4. Beroep tot nietigverklaring

Art. 69

*Beroep tot nietigverklaring, zoals geregeld bij artikel 14, § 2, van de op 12 januari 1973 gecoördineerde wetten op de Raad van State, kan worden ingesteld tegen een beslissing van de Vaste Beroepscommissie voor Vreemdelingen*²⁴.

De indiening van een verzoek tot herziening, verhindert niet dat rechtstreeks een beroep tot nietigverklaring wordt ingesteld tegen de beslissing waarvan de herziening wordt gevraagd.

In dat geval wordt het onderzoek van het beroep tot nietigverklaring opgeschort totdat de Minister uitspraak heeft gedaan over de ontvankelijkheid van het verzoek.]

Hoofdstuk 5. Beroep bij de rechterlijke macht

Art. 71

[...]²⁵

²³ Art. 2

²⁴ Art. 8

²⁵ Art. 10

L'intéressé peut réintroduire le recours visé aux alinéas précédents de mois en mois.

Toutefois, lorsque, conformément à l'article 74, le ministre a saisi la chambre du conseil, l'étranger ne peut introduire le recours visé aux alinéas précédents contre la décision de prolongation du délai de la détention ou du maintien qu'à partir du trentième jour qui suit la prolongation.

Art. 72

La chambre du conseil statue dans les cinq jours ouvrables du dépôt de la requête après avoir entendu l'intéressé ou son conseil en ses moyens et le ministre public en son avis. Lorsque, conformément à l'article 74, le ministre a saisi la chambre du conseil, le ministre, son délégué ou son conseil doit également être entendu dans ses moyens. Si la chambre du conseil n'a pas statué dans le délai fixé l'étranger est mis en liberté.

Elle vérifie si les mesures privatives de liberté et d'éloignement du territoire sont conformes à la loi sans pouvoir se prononcer sur leur opportunité.

Les ordonnances de la chambre du conseil sont susceptibles d'appel de la part de l'étranger, du Ministère public et, dans le cas prévu à l'article 74, du ministre ou son délégué.

Il est procédé conformément aux dispositions légales relatives à la détention préventive, sauf celles relatives au mandat d'arrêt, au juge d'instruction, à l'interdiction de communiquer, à l'ordonnance de prise de corps, à la mise en liberté provisoire ou sous caution et au droit de prendre communication du dossier administratif.

Le conseil de l'étranger peut consulter le dossier au greffe du tribunal compétent pendant les deux jours ouvrables qui précèdent l'audience.

Le greffier en donnera avis au conseil par lettre recommandée.

Art. 73

Si la Chambre du Conseil décide de ne pas maintenir l'arrestation, l'étranger est remis en liberté dès que la décision est coulée en force de chose jugée.

Le ministre peut enjoindre à cet étranger de résider en un lieu déterminé soit jusqu'à l'exécution de la mesure d'éloignement du territoire dont il fait l'objet, soit jusqu'au moment où il aura été statué sur sa demande en révision.

Art. 72

...²⁶

Art. 73

...²⁷

²⁶ Art. 10

²⁷ Art. 10

De betrokkene kan het in de voorgaande leden bedoelde beroep om de maand indienen.

Indien de minister evenwel overeenkomstig artikel 74 de raadkamer geadieerd heeft, kan de vreemdeling het in de voorgaande leden bedoelde beroep slechts instellen tegen de beslissing tot verlenging van de termijn van opsluiting of vasthouding vanaf de dertigste dag na de verlenging.

Art. 72

De raadkamer doet uitspraak binnen vijf werkdagen na het neerleggen van het verzoekschrift, na de betrokkene of zijn advocaat in hun middelen en het openbaar ministerie in zijn advies te hebben gehoord. Indien de minister overeenkomstig artikel 74 de raadkamer geadieerd heeft, moet ook de minister, zijn gemachtigde of zijn advocaat in zijn middelen worden gehoord. Indien de raadkamer geen uitspraak heeft gedaan binnen de gestelde termijn, wordt de vreemdeling in vrijheid gesteld.

Zij onderzoekt of de maatregelen van vrijheidsberoving of tot verwijdering van het grondgebied in overeenstemming zijn met de wet zonder zich te mogen uitspreken over hun gepastheid.

Tegen de beschikkingen van de raadkamer kan hoger beroep worden ingesteld door de vreemdeling, door het openbaar ministerie en, in het door artikel 74 bedoelde geval, door de minister of zijn gemachtigde.

Er wordt gehandeld overeenkomstig de wettelijke bepalingen op de voorlopige hechtenis, behoudens deze betreffende het bevel tot aanhouding, de onderzoeksrechter, het verbod van vrij verkeer, de beschikking tot gevangenneming, de voorlopige invrijheidstelling of de invrijheidstelling onder borgtocht [en het inzagerecht in het administratief dossier.

De raadsman van de vreemdeling kan het dossier ter griffie van de bevoegde rechtbank raadplegen gedurende de twee werkdagen die aan de terechtzitting voorafgaan.

De griffier geeft hiervan bij aangetekende brief bericht aan de raadsman.

Art. 73

Indien de raadkamer beslist de aanhouding niet te handhaven, wordt de vreemdeling opnieuw in vrijheid gesteld zodra de beslissing in kracht van gewijsde is gegaan.

De minister kan deze vreemdeling verplichten in een bepaalde plaats te verblijven, hetzij totdat de tegen hem uitgevaardigde maatregel tot verwijdering van het grondgebied ten uitvoer wordt gelegd, hetzij totdat over zijn verzoek tot herziening is beslist.

Art. 72

[...] ²⁶

Art. 73

[...] ²⁷

²⁶ Art. 10

²⁷ Art. 10

Art. 74

Lorsque le ministre décide de prolonger la détention ou le maintien de l'étranger en application des articles 7, alinéa 5, 25, alinéa 5, 29, alinéa 3, 74/5, § 3, en 74/6, § 2, il doit saisir par requête dans les cinq jours ouvrables de la prolongation, la chambre du conseil du lieu de la résidence de l'étranger dans le Royaume ou du lieu où il a été trouvé, afin que celles-ci se prononce sur la légalité de la prolongation.

A défaut de saisine de la chambre du conseil dans le délai fixé, l'étranger doit être remis en liberté.

Pour le surplus, il est procédé conformément aux articles 72 et 73.

Titre IV. Dispositions pénales**Art. 78**

Celui qui se rend coupable de faux témoignage devant la Commission consultative des étrangers est puni d'un emprisonnement de six mois à cinq ans.

Code judiciaire**Art. 508/9**

§ 1er. Pour l'obtention d'une aide juridique de deuxième ligne partiellement ou entièrement gratuite, les personnes accordant l'aide juridique de première ligne renvoient le demandeur vers le bureau.

Le bureau désigne un avocat que le demandeur aura choisi sur la liste visée à l'article 508/7. Le bureau informe l'avocat de sa désignation.

L'avocat dont le nom figure sur la liste et auquel un justiciable se sera adressé directement sans passer par le bureau demande au bureau l'autorisation d'accorder l'aide juridique de deuxième ligne à son client lorsqu'il estime que celui-ci peut bénéficier de la gratuité complète ou partielle. L'avocat fait parvenir au bureau les pièces visées à l'article 508/13.

Art. 74

Lorsque le ministre décide de prolonger la détention ou le maintien de l'étranger en application des articles 7, alinéa 5, 25, alinéa 5, 29, alinéa 3, 74/5, § 3, en 74/6, § 2, il doit saisir par requête dans les cinq jours ouvrables de la prolongation, la *Commission permanente de recours des étrangers*²⁸, afin que celles-ci se prononce sur la légalité de la prolongation.

A défaut de saisine de la *Commission permanente de recours des étrangers*²⁹ dans le délai fixé, l'étranger doit être remis en liberté.

Pour le surplus, il est procédé conformément aux articles 72 et 73.

Titre IV. Dispositions pénales**Art. 78**

Celui qui se rend coupable de faux témoignage devant la *Commission permanente de recours des étrangers*³⁰ est puni d'un emprisonnement de six mois à cinq ans.

Code judiciaire**Art. 508/9**

§ 1er. Pour l'obtention d'une aide juridique de deuxième ligne partiellement ou entièrement gratuite, les personnes accordant l'aide juridique de première ligne renvoient le demandeur vers le bureau.

Le bureau désigne un avocat que le demandeur aura choisi sur la liste visée à l'article 508/7. Le bureau informe l'avocat de sa désignation.

L'avocat dont le nom figure sur la liste et auquel un justiciable se sera adressé directement sans passer par le bureau demande au bureau l'autorisation d'accorder l'aide juridique de deuxième ligne à son client lorsqu'il estime que celui-ci peut bénéficier de la gratuité complète ou partielle. L'avocat fait parvenir au bureau les pièces visées à l'article 508/13.

²⁸ Art. 9

²⁹ Art. 9

³⁰ Art. 3

Art. 74

Wanneer de Minister met toepassing van de artikelen 7, vijfde lid, 25, vijfde lid, 29, derde lid, 74/5, § 3, en 74/6, § 2, een beslissing neemt tot verlenging van de opsluiting of vasthouding van de vreemdeling, moet hij binnen vijf werkdagen na de verlenging, bij verzoekschrift de raadkamer adiëren van de verblijfplaats van de vreemdeling in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen, ten einde een uitspraak te bekomen over de wettigheid van de verlenging.

Titel IV. Strafbepalingen**Art. 78**

Hij die zich plichtig maakt aan valse getuigenis voor de Commissie van advies voor vreemdelingen wordt gestraft met gevangenisstraf van zes maanden tot vijf jaar.

Gerechtelijk Wetboek**Afdeling I. Organisatie****Art. 508/9**

§ 1. Voor het verkrijgen van gedeeltelijk of volledig kosteloze juridische tweedelijsbijstand verwijzen de personen die de juridische eerstelijsbijstand verlenen de aanvrager door naar het bureau.

Het bureau wijst een advocaat aan, die de aanvrager heeft gekozen op de in artikel 508/7 bedoelde lijst. Het bureau stelt de advocaat in kennis van zijn aanwijzing.

De advocaat wiens naam op de lijst voorkomt en tot wie een rechtzoekende zich heeft gewend zonder zich eerst bij het bureau aan te melden, vraagt aan het bureau de toestemming om aan zijn cliënt de juridische tweedelijsbijstand te verlenen, indien hij van oordeel is dat deze aanspraak kan maken op gedeeltelijke of volledige kosteloosheid. De advocaat zendt de in artikel 508/13 bedoelde stukken over aan het bureau.

Art. 74

Wanneer de Minister met toepassing van de artikelen 7, vijfde lid, 25, vijfde lid, 29, derde lid, 74/5, § 3, en 74/6, § 2, een beslissing neemt tot verlenging van de opsluiting of vasthouding van de vreemdeling, moet hij binnen vijf werkdagen na de verlenging, bij verzoekschrift de *Vaste Beroepscommissie voor Vreemdelingen*²⁸, ten einde een uitspraak te bekomen over de wettigheid van de verlenging.

Indien de *Vaste Beroepscommissie voor Vreemdelingen*²⁹ niet binnen de gestelde termijn geadieerd werd, moet de betrokkene in vrijheid gesteld worden.

Voor het overige wordt er gehandeld overeenkomstig de artikelen 72 en 73.

Titel IV. Strafbepalingen**Art. 78**

Hij die zich plichtig maakt aan valse getuigenis voor de *Vaste Beroepscommissie voor Vreemdelingen*³⁰ wordt gestraft met gevangenisstraf van zes maanden tot vijf jaar.

Gerechtelijk Wetboek**Afdeling I. Organisatie****Art. 508/9**

§ 1. Voor het verkrijgen van gedeeltelijk of volledig kosteloze juridische tweedelijsbijstand verwijzen de personen die de juridische eerstelijsbijstand verlenen de aanvrager door naar het bureau.

Het bureau wijst een advocaat aan, die de aanvrager heeft gekozen op de in artikel 508/7 bedoelde lijst. Het bureau stelt de advocaat in kennis van zijn aanwijzing.

De advocaat wiens naam op de lijst voorkomt en tot wie een rechtzoekende zich heeft gewend zonder zich eerst bij het bureau aan te melden, vraagt aan het bureau de toestemming om aan zijn cliënt de juridische tweedelijsbijstand te verlenen, indien hij van oordeel is dat deze aanspraak kan maken op gedeeltelijke of volledige kosteloosheid. De advocaat zendt de in artikel 508/13 bedoelde stukken over aan het bureau.

²⁸ Art. 9

²⁹ Art. 9

³⁰ Art. 2

En cas d'urgence, la personne qui n'a pas d'avocat peut s'adresser directement à l'avocat du service de garde. Cet avocat lui assure l'aide juridique et demande au bureau la confirmation de sa désignation.

En cas d'urgence, la personne qui n'a pas d'avocat peut s'adresser directement à l'avocat du service de garde. Cet avocat lui assure l'aide juridique et demande au bureau la confirmation de sa désignation.

§ 1er *bis*. Le bureau désigne un avocat aux étrangers demandeurs qui ne sont pas sur le territoire.

La demande d'aide juridique peut être formulée par un tiers intéressé ou par fax, courrier ou par voie électronique par le demandeur lui-même.

Dans ce cas, la décision attaquée ou à défaut de décision ou de notification de celle-ci, les coordonnées de la demande sont jointes à la demande d'une aide juridique de deuxième ligne³¹.

§ 2. Un avocat qui intervient en application du présent chapitre ne peut en aucun cas s'adresser directement au bénéficiaire en vue du paiement des frais et honoraires, à moins que le bureau ne l'autorise à percevoir des provisions en cas d'urgence.

§ 2. Un avocat qui intervient en application du présent chapitre ne peut en aucun cas s'adresser directement au bénéficiaire en vue du paiement des frais et honoraires, à moins que le bureau ne l'autorise à percevoir des provisions en cas d'urgence.

³¹ Art. 11

In spoedeisende gevallen mag de persoon die geen advocaat heeft zich rechtstreeks tot de advocaat van de wachtdienst wenden. Die advocaat verleent hem juridische bijstand en vraagt aan het bureau bevestiging van zijn aanwijzing.

§ 2. Een advocaat die optreedt met toepassing van dit hoofdstuk, mag zich in geen geval rechtstreeks tot de rechthebbende richten met het oog op de betaling van de honoraria en kosten, tenzij het bureau hem in spoedeisende gevallen toestemming verleent om voorschotten te innen.

In spoedeisende gevallen mag de persoon die geen advocaat heeft zich rechtstreeks tot de advocaat van de wachtdienst wenden. Die advocaat verleent hem juridische bijstand en vraagt aan het bureau bevestiging van zijn aanwijzing.

§1bis. Voor de buitenlandse aanvragers die zich niet op het grondgebied bevinden, wijst het bureau een advocaat aan.

De vraag om juridische bijstand mag worden geformuleerd door een belanghebbende derde, dan wel per fax, per brief of via elektronische weg door de aanvrager zelf.

In dit geval wordt de bestreden beslissing of, bij ontstentenis van een beslissing of kennisgeving daarvan, de gegevens van de aanvraag bij de aanvraag om juridische tweedelijnsbijstand gevoegd³¹.

§ 2. Een advocaat die optreedt met toepassing van dit hoofdstuk, mag zich in geen geval rechtstreeks tot de rechthebbende richten met het oog op de betaling van de honoraria en kosten, tenzij het bureau hem in spoedeisende gevallen toestemming verleent om voorschotten te innen.

³¹ Art. 11